

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6TK/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119011007
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Šnajderová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119011007.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Banská Bystrica v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Šnajderovej a z prísediacich G.. G. T. a G.. B. A. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.10.2020 v Banskej Bystrici takto

rozhodol:

O. Y., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R., t.č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica

je vinný,

že dňa 05.06.2019 v čase medzi 10:00 hod. a 15:00 hod. v Brezne, v objekte bývalých kasární na ulici Československej armády v budove č. 2673, ktorá je nevyužívaná a nezabezpečená proti neoprávnenému vniknutiu, na 2. podlaží v miestnosti, ktorú využívali bezdomovci na prebývanie, fyzicky napadol G. D., nar. XX.XX.XXXX a to tým spôsobom, že v stave po požití alkoholických nápojov, po predchádzajúcej vzájomnej slovnej hádke, ho udrel dlaňou do tváre, následkom čoho poškodený spadol na zem a opätovne sa postavil, následne ho minimálne jedenkrát prudko udrel päšťou do oblasti tváre k pravému oku, na čo poškodený G. D. opäť spadol na zem a ostal ležať na zemi, obžalovaný potom pokračoval v útoku aj opakovanými prudkými a silnými kopnutiami nohou do oblasti hlavy a tváre, hrudníka, brucha a ľavého stehna, pričom tento útok zintenzívňoval prudkým dupnutím alebo dupnutím a skočením nohou zhora na brucho, po čom ostal poškodený na zemi ležať v bezvedomí, z ktorého sa neprebral, čím tak spôsobil poškodenému vnútrolebkové poranenie, vnútrobrušné zranenie - trhlinu okružlia s následkom masívneho krvácania do brušnej dutiny a iné poranenia, pričom po následnom úrazovo - krvácavom šoku poškodený zomrel na mieste dňa 05.06.2019 o 16:00 hod.

teda

iného úmyselne usmrtil a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - surovým spôsobom čím spáchal

obzvlášť závažný zločin „Vražda“ podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. c) Tr. zák.

a za to mu súd

ukladá

podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťdva rokov a šesť mesiacov.

Súd podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaraduje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Súd podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Súd podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranný dohľad vo výmere dva roky.

Súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému K. D., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom Z.. W. L. Č.. XXXX/XX, R. škodu vo výške 946,36 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica podal dňa 13.12.2019 obžalobu voči obžalovanému pre skutok uvedený vo výroku rozsudku, ktorý prokurátor právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin „Vražda“ podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c) Tr. zák. (č.l. 646). Súd na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 06.02.2020, 20.02.2020, 11.03.2020, 16.04.2020, 11.05.2020, 18.06.2020, 30.07.2020 a 02.10.2020 vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu: Obžalovaný ihneď po vznesení obvinenia využil svoje zákonné právo a k veci odmietol vypovedať (č.l. 32, 105). Následne v priebehu trestného konania ku skutku vypovedal (č.l. 112) a podrobil sa aj konfrontácii so svedkom B. R. (č.l. 125).

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní (č.l. 712) uviedol, že on, jeho žena M. Y.Á., B. R. a G. V. boli v bývalých kasárňach v meste Brezno. So ženou sa zobudili v ten deň asi o 05:00 hod. alebo o 06:00 hod., mali pálenku, konkrétne vodku, ktorú dopili a išli smerom k obchodu. Išli k obchodnému domu Point a po ceste stretli G. D., ktorý išiel za nimi. So ženou prespávali v kasárňach v jednej miestnosti. Okrem nich tam prespával ešte B. R. a jeho družka G. V., ale oni bývali asi o 200 m od nich. G. D. poslal kúpiť víno a išli za obchod, kde dopili fľašu, ktorú kúpil G. D.. Išlo o 2l víno. Jeho žena M. mala asi 3,- €, víno bolo kúpené za tieto peniaze. Z obchodu nastúpil na autobus aj s G. D. a išiel k mame, ktorá býva na Mazorníku, vypýtať si peniaze. Vypýtal si 10,- €, ale mala len 20,- €, tak mu dala 20,- € a 10,- € jej mal vrátiť. Z Mazorníka išli smerom cez železničnú stanicu a mostáreň ku kasárňam. Po ceste sa zastavili, pretože G. išiel kupovať víno do obchodu CBA, ktorý sa nachádza v blízkosti železničnej stanice. Cestou sa z toho vína napili asi dvakrát on s G. D. a potom ho dopili v kasárňach. V kasárňach už boli B. R., G. V. a jeho žena, ale nevie povedať koľko bolo hodín. Bolo asi po 12:00 hod. Keď prišli do kasárni, peniaze t.j. výdavok z tých 20,- € dal svojej žene. Pomaličky dopili víno, dochádzal alkohol. Jeho žena poprosila G. D., či nepôjde do obchodu. Nevie, či mu dala 5,- alebo 10,- €, to si nepamätá, ale vie, že mal kúpiť pálenku a cigarety. G. D. sa vrátil asi po 20 až 30 minútach, nevie presne. G. D. sa vrátil z obchodu a nemal nič, ani pálenku, ani cigarety. Prišla ku nemu jeho žena, ktorá si od neho pýtala buď tovar, alebo nech vráti peniaze. G. D. vtedy vôbec nereagoval, bol len ticho. Prezrela mu vrecká a tam peniaze nemal. B. R., ako aj G. D., stáli pri dverách a G. V. sedela na posteli. Potom sa zapojil B. R., aby G. D. vrátil peniaze. Keďže on nereagoval, tak ho B. R. udrel pästou do tváre a on spadol na zem. Pri tom si G. D. spôsobil zranenie hlavy a B. R. ho začal kopať na zemi. G. D. spadol hneď na prvýkrát na zem, pretože dostal poriadnu „petelicu“. G. D. určite nemal toľko vypité ako oni, pretože on so ženou začínali piť skôr. B. R. kopol G. D. do oblasti hrudníka, asi dvakrát. Inde ho nekopol. Nevie, či ho trafil do brucha, ale smerovalo to niekde do oblasti hrudníka. Určite ho kopol do brucha. Keď vypovedal na polícii bol v šoku. Teraz to vie lepšie. Keď B. R. kopol G. D. do brucha, išiel k nemu, aby s tým prestal. Po tom ako ho B. R. kopol, G. D. sa postavil a obžalovaný ho začal prehľadávať, či nemá peniaze. Peniaze však nenašiel, bol vtedy nahnevaný a dal mu facku. G. D. mu úder vrátil a dal mu pästou do tváre. Potom obžalovaný G. D. udrel pästou do tváre a on spadol. Dvakrát ho kopol do hrudníka, ale on tam mal ruky. G. D. si rukami chránil hrudník. Potom sa spamätal, nechcel mu viac ubližovať, sadol si a povedal mu, aby vypadol domov. Medzitým sa B. R. postavil a povedal, že nikde nepôjde, lebo sa bál, že ho pôjde udať. A vtedy B. R. G. D. dupol na brucho. Chlap začal mať problémy, omodrel a začal chrčať. Po nejakom čase, po minúte ho vypllo. Nereagoval. Začal ho prefackávať, aby ho prebral. Keďže nereagoval, tak mu dával prvú pomoc, a to masáž srdca a jeho žena mu dala umelé dýchanie. Nejakých 10 minút ho oživoval a keď videl, že sa chlap nepreberá, išiel volať sanitku. Išiel do obchodu, ktorý nevie ako sa volá a je blízko kasárni. Žene, ktorá tam pracovala, povedal, aby zavolala sanitku, pretože v kasárňach leží nejaký muž a nereaguje, čomu ona nechcela veriť. Asi 15 minút ju presviedčal, napokon zam išla s nejakým mužom. Až vtedy zavolali sanitku, keď ho videli. Potom čakali na sanitku a zobrali ich policajti. Spolu s predavačmi išiel až do kasárni ukázať im, kde sa to stalo. Predavačom len povedal, že v kasárňach je nejaký chlap, ktorý potrebuje sanitku. G. D. tiekla krv z nosa a z čela, nevie kto tú krv utrel, keď sa vrátil, bolo už vyčistené. On nikomu nehovoril, aby utieral tú krv. Taktiež nikomu nehovoril, čo majú hovoriť, keď príde sanitka. G. D. udieral pravou rukou, lebo je pravák. Prvýkrát mu dal len facku, druhýkrát mu dal silnejšiu facku pästou, spadol až po tej druhej facke. Mal obuté botasky, ktoré má aj teraz na sebe. V čase incidentu mal dosť vypité. Keď má vypité, pokiaľ do neho nikto nerýpe, je pokojný. G. D. do neho nijako nerýpal. Obžalovaný ďalej uviedol, že celá bitka trvala asi jednu minútu až dve, keby mu B. R. nedupol na brucho, G. D. žije doteraz. Bol nahnevaný na G. D., pretože mal vrátiť mame peniaze, ktorá je po porážke. Keby to boli jeho peniaze, tak by sa na to vykašlal. Uznesenie o vznesení obvinenia ani iné papiere nečítal, bol v šoku. Doteraz sa nevie z toho spamätať, už berie aj tabletky.

Nevie spávať. V minulosti užíval lieky Livotril, ktoré mu predpísala psychiatrická G. E., ale nevie kedy to bolo ani nevie, kedy ich užíval. Taktiež nevie, ako mu tie lieky mali pomáhať. Lieky ostali pri mame. Keď bral tabletky, tak nepil, ale keď ich prestal užívať, tak popíjal. Obžalovaný sa nevedel vyjadriť k tomu, prečo on išiel volať sanitku a nie niekto iný. Nevie, čo ostatní robili v miestnosti. Ostali tam M. Y., B. R. a G. V.. M. prehľadávala G. D. vrecká, zdá sa mu, že mu nohavice chcela akoby stiahnuť, ale nevie, či mu ich stiahla celkom. V tomto má výpadok. Keď mu M. prehľadávala nohavice, G. D. stál. Obžalovaný ďalej uviedol, že sa v minulosti nikdy neliečil od závislosti od alkoholu alebo drog. G. D. nikto neudrel žiadnym predmetom, napr. stoličkou alebo niečím iným. S B. R. je v rodine, nikdy s ním nemal žiadny problém. B. R. má v ich komunite zlú povesť. Hovorí sa, že svoju prvú ženu odrovnal on, dokonca sa pred nimi priznal, že ju dobil a potom ju hodil do Hrona. Otec G. V. podal na B. R. trestné oznámenie, pretože aj ona zomrela. B. R. ju mlátil každý deň. On jej aj dvakrát volal sanitku, bol svedkom ako B. R. udril G. V. do tváre, tanier sa zlomil, čo mu ostal v ruke a celé líce jej dorezal. Druhýkrát ju zbil tak, že jej začal dupať po hlave a striekala jej z nej krv. Tiež jej volal sanitku. Nie je ochotný zaplatiť náhradu škody, nech to zaplatí B. R., on ho usmrtil, obžalovaný nemá peniaze. S G. D. mal dobrý vzťah, boli ako bratia, nedokázal by mu ublížiť. G. D. bol s nimi každý deň, s nimi aj spával. Nechodil domov. Asi pred mesiacom a pol ako G. D. zomrel, B. R. napadol G. D.. G. D. ho bol asi aj udať, ale nevie to presne povedať. B. R. vravel G. D. keď ho bil, aby vrátil M. peniaze. Keď ho B. R. kopal, G. D. ležal na boku. Vrtel sa na tej zemi, snažil sa uhnúť. G. D. bránil tak, že B. R. hovoril, aby prestal, až potom ho napadol on. Nepamätá si ako vypovedal ešte v pozícii zadržaného - podozrivého. Keď pije celý deň pálenku, veľa si nepamätá. Pokiaľ pije víno pamätá si skoro všetko. V ten deň pil pálenku, teda vodku aj víno. M. Y. aj G. V. sedeli na posteli pri okne, keď B. R. bil G. D.. Nič nehovorili. Z ich štyroch bol vtedy najviac pod vplyvom alkoholu obžalovaný.

Keďže obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal sčasti odlišne, prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prečítať nasledovné časti výpovede obžalovaného z prípravného konania:

Obžalovaný v prípravnom konaní (č.l. 119) o.i. uviedol, že B. R. sedel na posteli, ktorá bola hneď vpravo za vstupnými dverami do miestnosti a tento pristúpil k G. D., ktorý stál pri dverách. R. pristúpil k D. a tohto udril pästou do tváre, na to G. D. padol na zem, pretože bol veľmi opitý. Na zemi ho R. asi dvakrát kopol. Nevie však povedať, do ktorej časti tela, myslí si, že buď do chrbta alebo do brucha. Potom obžalovaný pristúpil k G. D., tento ležal stále na zemi a dal mu dvakrát po tvári a to pästou. Tiež ho dva, trikrát kopol. G. bol stočený a rukami si kryl hlavu. Nevie presne, kde ho kopol, možno do hrudníka. Potom už prestali a B. povedal, že už dosť a sadol si na posteľ, kde sedel aj predtým a R. ostal stáť asi meter od D.. Potom mu ešte dupol na brucho. G. D. po tomto omodrel, začal chrčať. Videl, že je zle, že D. chrčí, tak išiel k nemu. Po nejakom čase D. vyplo a už vôbec nereagoval. Nevie koľko bolo vtedy hodín.

Po upozornení obžalovaného zo strany prokurátora na čiastočné rozpory v jeho výpovediach obžalovaný uviedol, že trvá na tom, že B. R. stál pri dverách a teda nesedel na posteli. Bol v šoku a je doteraz. Nevie, prečo tak vypovedal. Taktiež zotrval na tom, že po tom ako B. R. udril G. D. a tento spadol na zem, G. D. sa postavil a až potom ho on udril do tváre. Nevie prečo vtedy vypovedal tak, že G. D. ostal ležať na zemi.

Obžalovaný v prípravnom konaní (č.l. 123) taktiež uviedol, že keď M. Y.Á. sťahovala G. D. nohavice, tento ležal na zemi, bolo to už potom, keď ho udril B. R..

Po upozornení obžalovaného zo strany prokurátora na čiastočné rozpory v jeho výpovediach obžalovaný uviedol, že G. D. stál, keď mu M. Y. prehľadávala nohavice. Keď vypovedal v prípravnom konaní, bol v šoku.

Obžalovaný ďalej v prípravnom konaní (č.l. 119) uviedol, že G. D. mu na jeho otázku prečo nič nepriniesol odpovedal, že nemá koruny, že ich musel stratiť.

Po upozornení obžalovaného zo strany prokurátora na čiastočné rozpory v jeho výpovediach obžalovaný uviedol, že je pravdou, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní, že G. D. nereagoval, bol ticho. To, čo povedal v prípravnom konaní nie je pravda.

Obžalovaný aj počas konfrontácie so svedkom B. R., ktorá bola v zmysle § 263 ods. 1 Tr. por. prečítaná na hlavnom pojednávaní so súhlasom obžalovaného a prokurátora, zotrval na svojej výpovedi, že G. D. fyzicky napadol aj B. R. (č.l. 125).

Poškodený B. D., brat nebohého G. D. na hlavnom pojednávaní (č.l. 712) v zhode s prípravným konaním (č.l. 136) nevedel ku skutku nič bližšie uviesť. O smrti svojho brata sa dozvedel od svojej sestry, ktorá mu telefonovala a povedala mu, že G. bol v kasárňach zavraždený. Jej to povedal C. T., ktorý robí v pohrebníctve. Následne išli na Hlavinu ku sestre, pretože ona plakala. Nevedel uviesť, čo sa stalo v

bývalých kasárňach, len vie, že tam boli štyria. Počul, že G. dali kúpiť víno a že im nedal drobné. Keď boli všetci štyria v CPZ, obžalovaný povedal, že to spravil sám. Potom však hovoril, že to urobil aj B. R.. Obžalovaného poznal len z videnia, pozná jeho mamu, ktorá býva 50 m od neho. Spolu so svojim bratom K. D.Š. zariadili pohreb G. D.. Náklady na pohreb vo výške cca 1.000,- € platil on a jeho brat zaplatil okolo 600,- €. G. si rád vypil, nebol bitkár. Žil si svoj život, bol slobodný, nemal ženu. Žil s mamou v domácnosti, keď mama zomrela, starala sa oňho sestra a ešte ďalší brat. Žili spolu v jednej domácnosti. Keď mal vypité, mal aj nejaké reči, ale neublížil by. On sa vedel so všetkým uspokojiť. S obžalovaným sa poznali dlho, stretával sa však v kasárňach aj s inými bezdomovcami. G. V. pozná z videnia. M. Y. nepozná, len vie, že s obžalovaným žili ako manželia. Pozná aj B. R., sú v rodine, je to syn jeho bratranca. Nevie o tom, že by jeho brat G. D. mal nejaké nezhody s bezdomovcami, s ktorými sa stretával.

Svedok ďalej uviedol, že keď sa stretol s B. R., tento mal vypité. Prišiel ku nemu a chcel sa s ním rozprávať o bratovej vražde. Povedal mu, že sa s ním nechce o tom rozprávať. Videl, že má vypité. Potom do B. R. strčil, aby odišiel preč, spadol na zem, potom sa zodvihol a vrhol sa na neho. Zľakol sa ho, pretože bol viackrát trestaný, bol v šoku, a tak ho potom udrel, lebo sa bránil. B. R. spadol na zem a dvakrát ho kopol do chrbta. Potom prišla jedna svedkyňa, ktorá mu povedala, aby ho nekopal. Vtedy ho nechal a on mu ešte povedal, že to on nespravil, že to spravil obžalovaný. B. R. mu taktiež povedal, že obžalovaný sa v CPZ priznal, že zavraždil jeho brata.

Poškodený si do skončenia vyšetrovania nárok na náhradu škody neuplatnil.

Poškodená C. D., sestra nebohého G. D., sa na hlavnom pojednávaní (č.l. 726) nevedela bližšie vyjadriť ku skutku. Obžalovaného pozná, jej brat G. sa s ním kamarátil. Niekedy nebol doma dva - tri dni a potom prišiel dobytý a bez občianskeho preukazu. Vie, že obžalovaný G. bil. Zadržoval mu občiansky preukaz a jej brat sa bál ísť si po peniaze na poštu, pretože ho tam obžalovaný čakal. Brat chodil domov dobytý, avšak bál sa im povedať, kto ho bil. Keď sa však vyliečil, povedal im, že ho zbil obžalovaný. Brata zbil tak, že mu vybil zuby a mal aj modriny. Nevie, kde jej brat s obžalovaným chodieval, ale vie, že si chodievali vypiť. Aj mu dohovárali, aby sa s obžalovaným nekamarátil. Potom sa s ním aj jeden až dva mesiace nestretával, ale potom sa znova začal s ním stretávať. Keď si jej brat vypil, správal sa normálne, zažartoval a išiel spať. Nemá vedomosť o tom, že by sa jej brat stravoval s obžalovaným u ich matky. On sa stravoval doma. Je však možné, že niekedy išli na návštevu a že ich mama ponúkla. Rovnako nevie, čo sa stalo v kasárňach. Sused jej prišiel povedať, že jedného z jej bratov zavraždili. Dostala z toho šok, pretože v ten deň bol G. s ňou na obede doma. Nikto im nepovedal, ako sa to stalo. Dozvedeli sa to až z TV JOJ. Nevedeli o tom, že B. R., G. V. a M. Y. sú zadržaní. Až následne počuli, že tam boli aj oni. Nevie o tom, že by sa obžalovaný mal priznať k vražde. Taktiež nevedela uviesť, ako k vražde malo dôjsť, nevie ani čo hovoria ľudia v tejto súvislosti. Okrem informácií z TV JOJ nemá žiadne informácie ohľadom toho, kto zabil jej brata. B. R. pozná, z počutia vie, že B. R. žije pri staršej, pije a je agresívny. Od ľudí taktiež počula, že B. R. mal prvú ženu zavraždiť a hodiť do vody. Rovnako nemala vedomosť o tom, že by M. Y. mala jej brata pred smrťou olúpiť.

Poškodená si do skončenia vyšetrovania nárok na náhradu škody neuplatnila.

Výpoveď svedkyne učinená v prípravnom konaní (č.l. 156) bola sčasti odlišná oproti výpovedi na hlavnom pojednávaní. Po upozornení svedkyne zo strany prokurátora na čiastočné rozpory v jej výpovediach svedkyňa zotrvala na svojom vyjadrení, že informáciu o tom, že obžalovaný sa k vražde priznal má z televízie. Obžalovaný sa pred nimi nepriznal. Počula to len od ľudí, že sa mal priznať. Ak v prípravnom konaní vravela, že obžalovaný mal použiť lano, tak jej to telefonicky oznámil človek, ktorý jej brata brával na fušky a ktorý jej povedal, že brat mal okolo krku obviazané lano.

Poškodený K. D., brat nebohého G. D., na hlavnom pojednávaní (č.l. 725) sa ku skutku nevedel bližšie vyjadriť. O smrti svojho brata sa dozvedel od sestry C. D., ktorá mu zatelefonovala, že obžalovaný im zabil brata. S bratom sa stretával málo, pretože bol v robote. Videli sa však, keď raz za mesiac prišiel k mame. Brat sa stretával s obžalovaným, býval však pri mame, nebol ale celý deň doma, chodieval po meste, išiel sa prejsť. Pomáhal mame, lebo ona bola chorá, bola na vozíku. Brat dostával príjem od štátu vo výške 60,- € mesačne. Od sestry počul, že ho zabili v kasárňach. Obžalovaného pozná, nerozprával sa s ním, nemali kamarátsky vzťah a nevie o ňom nič povedať. Nevie ani čo robí. M. Y. pozná z videnia. Vie, že tam bola, ale nevie o tom, že by mala olúpiť jeho brata pred smrťou. B. R. pozná, je z rodiny. Nevie však povedať, aký je, lebo sa s ním nestretával. G. V. nepozná. Myslí si, že B. R. je nevinný, pretože boli nájdené odtlačky obžalovaného. Keby bol B. R. vinný, tak ho zoberú do väzby. Od sestry počul, že B. R. tam bol prítomný, ale že to spravil obžalovaný.

Poškodený si v prípravnom konaní riadne uplatnil voči obžalovanému nároku na náhradu škody vo výške 946,36 €, ktorá pozostáva z nákladov na pohreb neb. G. D..

Výpoveď poškodeného učinená v prípravnom konaní (č.l. 173) bola sčasti odlišná oproti výpovedi na hlavnom pojednávaní. Po upozornení poškodeného zo strany obhajcu na čiastočné rozpory v

jeho výpovediach poškodený potvrdil, že B. R. robí na námestí bodrel a má vypité. Do väzby podľa poškodeného mali byť vzatí všetci, pretože tam boli všetci spoločne. Svedok taktiež potvrdil, že je pravda, že v prípravnom konaní uviedol, že sa hovorilo aj na B. R., ale to vyšetrili a zistili, že je nevinný. Keby bol vinný, je vo väzbe.

Svedok B. R. na hlavnom pojednávaní (č.l. 796) už nevedel uviesť presný dátum, kedy sa skutok stal. V ten deň bol s G. V. v kasárňach, kde spolu bývali, aby neboli na ulici, nemali kde ísť. Najskôr všetci štyria (on, obžalovaný, M. Y. a G. V.) bývali v jednej miestnosti, ale neskôr si on s G. V. našli iné miesto v kasárňach v druhej budove. Keď spolu bývali, všetci spolu aj pili. Obžalovaný s manželkou mali aj psa. V deň, keď zomrel G. D., prišiel ráno za ním obžalovaný a chcel od neho, aby mu pomohol odnieť posteľ. Obžalovaný mal pálenku aj víno a dal sa mu napiť, tak si vypili. Potom prešla asi hodina a všetci t.j. on, obžalovaný, G. V. a M. Y. sa vybrali do mesta. G. s M. si išli niečo kúpiť a oni išli do Pointu. Ešte predtým však stretli G. D.. G. D.Š. išiel s nimi do Pointu, kde si kúpili pálenku. Potom sa vybrali do parku, tam popíjali tú pálenku on, obžalovaný a G. D., taktiež M. a G.. Po tom ako to vypili, obžalovaný s G. D. išli na Mazorník zaniešať nejaké sladkosti. On s M. a G. sa vrátili do kasární. Tam mali víno, ktoré ešte popíjali. O hodinu alebo dve prišli obžalovaný s G. D. naspäť. Všetci popíjali a potom obžalovaný pýtal od G. D. nejaké peniaze a nejakú pálenku, ktorú mal doniesť. Potom sa hádali, že kde sú tie peniaze a potom sa začala bitka. G. D. sedel na stoličke a oni sedeli na posteli. Obžalovaný tiež sedel na posteli. Obžalovaný stále pýtal peniaze a G. D. vravel, že nemá už nič. Potom mu obžalovaný udrel päťou do hlavy, ale už nevie, či to bolo silno. Keď ho udrel do hlavy ešte sedel na stoličke, potom ho obžalovaný zasa udrel a G. D.Š. spadol na zem. Následne ho obžalovaný kopal do hlavy. G. D. mal vypité, keď ho obžalovaný udrel. Ako bol na zemi G. D. už bol v bezvedomí. Oni si mysleli, že je len v bezvedomí, tak ho budili. Potom prišla sanitka. G. D. po prvom údere zo stoličky nespadol, ale spadol až po druhom údere. Aj druhý úder mu dal obžalovaný. On G. D. ani raz neudrel, lebo je to otcov bratranec. Myslí si, že G. D. nevrátil obžalovanému žiadny úder. D. keď spadol, ležal na chrbte. Obžalovaný ho potom udieral ešte aj do hlavy a D. bol v bezvedomí. Obžalovaný bol pri D., keď ležal na zemi. Udieral ho päťami do hlavy aj ho kopal. Kopal mu do rebra. Kopol ho aj do hlavy, ale len raz a to nebolo silno. Už nevie, či ho udrel aj do brucha. Už si na to nespomína, mal vypité. Keď obžalovaný udieral G. D. hovoril mu o peniazoch. On obžalovanému hovoril, aby ho už nechal, že už má dosť. On, M. a G.Á. ho budili, lebo si mysleli, že je v bezvedomí. G.A. V. sa zľakla, keď videla čo sa stalo a vyšla von a potom sa vrátila. Okolo G. D. bola krv aj víno. On s G. V. tú krv utieral. Poutierali to popri ňom ako ležal na zemi. G. V. mu utierala aj z úst. M. Y. mu strhla šuštiakové nohavice, G. D. bol nahý. Urobila tak vtedy, keď bol G. D. na zemi. Stiahla mu ich až tak, že mu ich roztrhla. On s G. V. mu chceli navliecť nejaké nohavice, ale sa im to celkom nepodarilo. Obžalovaný potom vyšiel von a potom prišla sanitka. Keď prišla sanitka bol vo vnútri on, M. Y. aj G. V.. Obžalovaný s nikým neprišiel kým prišla sanitka. G. D.L. s obžalovaným boli kamaráti. G. D. bol tiež niekedy na ulici. Obžalovaný sa s D. normálne rozprávali aj keď mali vypité, ale teraz išlo o nejaké peniaze. Potom prišla na miesto aj polícia. Policajti ich všetkých zobrali na oddelenie. Tam ich vypočúvali a potom ich zaviezli do Banskej Bystrice na políciu. Boli dva dni v CPZ, každý bol v inej. Potom ich večer pustili, a to jeho, M. Y. a G. V.. Neskôr sa stretol pri cintoríne na ceste s matkou obžalovaného Y. Y. a jeho sestrou Y. D.. Oni spolu o tom hovorili, že kedy bude ten súd. Ony mu povedali, že ho aj on bil. Povedal im, že ho ani neudrel. Keď G. D. spadol, bol v bezvedomí, nehýbal sa. Obžalovaný poškodeného neobchádzal, z jednej strany ho kopal do brucha a do hlavy. Nevie, do akej miery chcel obžalovaný G. D. ublížiť, myslí si, že to nevedel ani obžalovaný, proste ho bil. Sanitku nešiel volať preto, lebo ho chcel zobudiť. Triasol s ním. Myslí si, že mu dával aj umelé dýchanie. Zdvihol mu hlavu. G. V.Á. ho tiež budila, aby vstal. Jeho družka zomrela preto, lebo bola tehotná. Nechodila do poradne, dieťa bolo mŕtve a preto zomrela. Zavolať jej aj sanitku, ale už bolo neskoro. Umrela v sanitke. Pred V. mal družku G. R., ktorá zomrela tak, že sa utopila. Nie je pravda, že by zabil R. alebo V., to si ľudia vymýšľajú. Každý to na neho hovorí, ale tam boli aj lekári. Nevie prečo to na neho hovoria, je na ulici. Policajti vyšetrovali obe veci. Potom prišli papiere z pitvy, ktoré dali jej otcovi. Otec G. V. si myslel, že ju on udrel, ale keď prišli papiere, tak nič. Ani sa nehádali. Obžalovaný im nič nehovoril čo majú povedať keď príde sanitka. Boli z toho ustatí, myslí si, že nič nehovoril. Keď ich pustili z polície s G. V. aj M. Y. sa o skutku rozprávali. S G. V. sa však nerozprával o tom, kedy M. Y. strhla G. D. nohavice.

Keďže svedok v prípravnom konaní (č.l. 210, 220) vypovedal sčasti odlišne, prokurátor a obhajca na hlavnom pojednávaní navrhli prečítať nasledovné časti výpovede svedka z prípravného konania:

Svedok v prípravnom konaní opísal fyzický útok obžalovaného voči G. D. tak, že po tom, ako obžalovaný pýtal od G. D. peniaze, obžalovaný dal G. D. facku takou silou, že G. D. padol zo stoličky na zem. G. D. nevládal vstať do zeme, mal dosť vypité, podarilo sa mu však postaviť a následne dal obžalovanému facku. Tá facka bola však slabá, mal vypité, nevládal. Na to sa obžalovaný nazlostil, tak mu udrel päťou do hlavy, G. D. na to padol znovu na zem a to tak, že ostal ležať na chrbte. Následne na to mu obžalovaný

začal kopať do brucha a potom mu ešte kopal do hlavy. Kopal mu do brucha tak, že nohou mu dupal po bruchu, dupnúť mohol 5 - 6 krát, boli to dosť silné kopy. Potom mu kopal do hlavy, mohol mu kopnúť do hlavy 2 - 3 krát, tiež to boli dosť silné kopy, kopal mu do hlavy spredu. Potom mu ešte šliapol na hlavu tak ako keby dupal, takto mu mohol šliapnúť na hlavu zo dvakrát. Svedok v prípravnom konaní taktiež uviedol, že obžalovaný potom išiel do obchodu, ktorý sa nachádza v blízkosti, zavolať sanitku. Vravil niečo v tom zmysle, že keď príde sanitka, majú povedať, že ho tam našli. Svedok napokon uviedol, že s ním sa nik z rodiny obžalovaného nerozprával ako má hovoriť na súde, či si má niečo pamätať alebo nie. Po upozornení svedka zo strany prokurátora na čiastočné rozpory v jeho výpovediach svedok zotrval na svojej výpovedi učinenej na hlavnom pojednávaní, že G. D. sedel po tej prvej facke a až potom spadol, keď mu dal obžalovaný druhú facku. Myslí si, že G. D. ani nevstal zo zeme a nedal obžalovanému facku. Mal aj vypité a nevie prečo tak vypovedal na polícii. Obžalovaný taktiež nepovedal, že keď príde sanitka, že majú povedať, že ho tak tam našli. Nebolo tam vtedy reči, už nikto nič nehovoril. Nevie prečo 06.06.2019 tak vypovedal, ako je tam uvedené. Obžalovaný kopol D. do hlavy zo párkrát, aj do brucha ho kopal. Myslí si, že asi jedenkrát. Teda asi ho kopol viackrát. Obžalovaný na hlavu G. D. nešliapal, ale kopal.

Svedok aj vo svojej ďalšej výpovedi učinenej v prípravnom konaní (č.l. 220) sa vyjadril k útoku obžalovaného tak, že keď G. D. sedel na stoličke, tak ho obžalovaný udrel päťou tak, že G. D. padol na zem. Trošku sa postavil, ale mal vypité, chcel asi obžalovaného udrieť, avšak padol na zem. Keď bol G. D. na zemi, tak ho obžalovaný furt kopal a pýtal od neho výdavok. Snažil sa obžalovaného dať preč, aby ho nechal, ale on si nedal povedať a stále ho kopal. Vie, že ho kopal do oblasti hlavy. Tiež videl, ako mu šliapol na hrudník a tvár. Stále obžalovanému hovoril, že má dosť, aby ho nechal, ale on pokračoval. Mysleli si, že je v bezvedomí, že chlap odpadol, budili ho, on, G. V. a M. Y. mu dávali prvú pomoc, ale G. D. už nereagoval. To sa už aj obžalovaný zľakol a zbehol dole zavolať sanitku.

Po upozornení svedka zo strany prokurátora na čiastočné rozpory v jeho výpovediach svedok uviedol, že bolo to tak, že ho kopal do hlavy. Videl ako ho obžalovaný kopol do brucha aj do hlavy. Tie kopy boli aj silné. On, ani tie ženy, ktoré tam boli, G. D. nebili, iba M. Y. mu stiahla nohavice. Žiadne kopance ani dupnutie mu nespôsobili.

Svedok vo svojej výpovedi v prípravnom konaní na otázku vyšetrovateľa, či obžalovaný niečo v čase, keď útočil na G. D. rozprával odpovedal, že nerozprával nič.

Po upozornení svedka zo strany obhajcu na čiastočné rozpory v jeho výpovediach svedok uviedol, že obžalovaný aj keď ho bil pýtal od neho peniaze a hovoril „kde sú tie peniaze“.

Pri konfrontácii so svedkyňami Y. Y. a Y. D. svedok zotrval na svojej výpovedi, že svedkyňiam nepovedal, že by G. D. bil aj on (č.l. 796).

Svedok aj počas konfrontácie s obžalovaným, ktorá bola v zmysle § 263 ods. 1 Tr. por. prečítaná na hlavnom pojednávaní so súhlasom obžalovaného a prokurátora, zotrval na svojej výpovedi, že G. D. fyzicky nenapadol (č.l. 125).

Svedkyňa M. Y., manželka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní (č.l. 828) uviedla, že dňa 04.06.2019 alebo 05.06.2019 prišiel ráno B. R. spolu s G. V. za obžalovaným, ktorý chcel od B. R., aby mu pomohol premiestniť posteľ. Všetci štyria, teda ona, obžalovaný, B. R. a G. V. boli v tej miestnosti, kde sa zdržiavali s obžalovaným. B. R. pomohol obžalovanému premiestniť posteľ a chvíľu tam ešte pobudli a pili pálenku. Ona s obžalovaným pili pálenku už predtým a to cca od 04:00 hod., resp. 05:00 hod. Ona chcela ísť do mesta nakúpiť si nejaké veci, tak zavolala G. V., aby išla s ňou. Keď dopili alkohol, ktorý tam bol, všetci štyria vyšli z budovy von. Cestou do mesta stretli G. D., ktorý sa k nim pridal. Následne ona s G. išla na nákup do mesta a oni traja, čiže obžalovaný, G. D. a B. R. išli do parku, ktorý sa nachádza za obchodným centrom Point. Keď si nakúpila všetko, čo potrebovala, vrátili sa za nimi do parku, kde ešte popíjali. Obžalovaný spolu s G. D. išiel za mamou na Mazorník. Ona, G. V. a B. R. sa vrátili do kasární. Tam ešte popíjali a medzi 15:00 - 16:00 hod. sa mohol obžalovaný vrátiť aj s G. D.. Obžalovaný jej povedal, že jeho mama mu dala 20,- €, tak sa ho opýtala, či mu niečo zvýšilo a on povedal, že výdavok má pri sebe G. D.. Chcela si od G. D. výdavok vypýtať, pretože sa stalo, že bez slova odišiel a vrátil sa o dva alebo tri dni. Výdavok si od G. D. pýtala normálnym hlasom, ale on vôbec nereagoval. Zvýšila na neho hlas, ale on napriek tomu nereagoval. Následne sa B. R. postavil z postele a začal ho biť dlaňami po tvári. Nevie prečo B. R. zareagoval takto, ale vie, že on G. D. nemal nikdy rád. Dokonca ho podozrieval z toho, že mal pomer s jeho priateľkou G. V. a chcel ho za to zbiť. Možno mu to v tom čase prišlo do hlavy a preto si na ňom vyvršil zlosť. Ona pristúpila k G. a dala mu dve alebo tri facky a peniaze mu vybrala z vrečka. Obžalovaný tak isto pristúpil k G. D. dal mu facku do tváre a pýtal sa ho, kam dal peniaze. Najskôr G. D. na to nereagoval, ale keď ho obžalovaný ďalšíkrát udrel, postavil sa zo stoličky G. D. a začal sa ho pýtať, čo sa deje. Obžalovaný sa znova opýtal kam dal peniaze. G. D. povedal, že žiadne peniaze nemá. Pristúpila teda k obžalovanému, chytila ho za ruku a povedala mu, že peniaze

mu vybrala z vrecka. Odvtedy sa obžalovaný G. D. nedotkol. Nespomína si na to ako sa G. D. dostal na dlážku, ale vie o tom, že B. R. naňho dupol silou. Dupol mu na brucho. Nevie ako dlho mohlo ubehnúť od toho ako pristúpila k G. D. a cítila, že má studenú ruku. Potom išla po obžalovaného, povedala mu to a on prišiel ku nej. Snažili sa mu poskytnúť prvú pomoc, ale už bolo neskoro. Obžalovaný vyšiel von z miestnosti, chcel ísť zavolať pomoc, lebo nikto z nich nemal telefón. Keď obžalovaný vyšiel z miestnosti, B. R. začal kričať, že nech sa neopovážia povedať ako to bolo a hlavne ona, lebo že stiahne so sebou aj obžalovaného. Niekoľkokrát ešte G. D. udrel. Potom prišli policajti a všetkých ich zaistili. Ešte predtým s obžalovaným prišli dve ženy a až potom prišli policajti.

Svedkyňa ďalej uviedla, že alkohol pili aj predtým, ako sa rozdelili, t.j. predtým ako išiel obžalovaný s G. D. na Mazorník a oni do kasární. Keď pýtala od G. D. peniaze, aj keď mu ich zobrala z vrecka, tento sedel na stoličke. Nik z nich nebol triezvy, ani G. D.. Dodnes si nespomína na to, že by G. D. stiahla nohavice. Nespomína si ako sa G. D. dostal na dlážku. O tom, že B. R. dupol G. D. na brucho a že ich nahováral, čo majú povedať, vypovedala aj pred vyšetrovateľom M., keď bola vypočúvaná na polícii. Bolo to niekedy v auguste 2019 a táto výpoveď bola aj nahratá na telefón. Za lúpež, ktorú spáchala na G. D. dostala trojročný nepodmienečný trest, ktorý teraz vykonáva. Keď prišli policajti, všetkých ich rozdelili, najskôr zobrali obžalovaného a B. R., následne ich umiestnili do CPZ. Obžalovaného vzali do väzby a ich trochu prepustili na druhý deň. G. D. poznala prostredníctvom obžalovaného, poznala ho dosť dobre. G. D. ich mal veľmi rád a aj oni jeho. S obžalovaným sa mali radi ako bratia. Obžalovaný sa správal normálne, keď bol pod vplyvom alkoholu. Zabával sa, občas bol výbušnejší, ale to neznamená, že by chcel G. D. zabiť. A hlavne nebol výbušný k druhým ľuďom. Výbušnejší znamená, že mal silné reči. Policajtom tvrdili, že G. D. našli tak, ako bol. Tvrdili to preto, lebo im to povedal B. R.. B. R. sa bála, aby ich do toho nevtiahol a nakoniec aj vtiahol do toho obžalovaného, a to tak, že musel na neho niečo nakysať pred policajtom. V čase, keď vypovedala na polícii, nevedela, ktorý úder bol smrteľný, dozvedela sa to až vtedy, keď im dali nejaké papiere z pitvy. S B. R., G. V. a obžalovaným sa stretávali aj predtým, popíjali, ale nebolo to často. Snažili sa B. R. vyhýbať, lebo on mal agresívne správanie a často sa bil aj s priateľkou. Obžalovaný nemal žiadne konflikty s G. D., ktoré by boli násilné. B. R. povedal hlavne jej, aby si uvedomila, čo povie, lebo stiahne aj obžalovaného. Aj si myslela, že B. R. mal pravdu, pretože obžalovaný bol dvakrát vo výkone trestu a bolo by ťažké uveriť, že také niečo nespáchal. Svedkyňa nevedela uviesť, ako vypovedal obžalovaný v pozícii zadržaného. Obžalovaný jej však povedal, že policajti na neho robili nátlak, že pokiaľ sa neprizná, že aj ona pôjde do basy, že keď už zničil seba život, tak jej už nemusí. Policajti naňho robili aj fyzický nátlak, vie, že ho bili. Povedal jej to obžalovaný a ona mu verí, čo jej povie. Keď vypovedala, vystriedalo sa tam aj 15 až 20 vyšetrovateľov a hučali jej do hlavy, aby sa okamžite priznala, aby sa nebála, že aj tak skončí za mrežami. Ju pri výsluchu nikto nebil. Nemá vedomosť o tom, že by bol obžalovaný odsúdený za ublíženie na zdraví, vie, že sedel za útok na verejného činiteľa. S obžalovaným sa pozná od roku 2012 a od roku 2013 sú manželia.

Keďže svedkyňa v prípravnom konaní (č.l. 199) vypovedala sčasti odlišne, prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prečítať nasledovné časti výpovede svedkyne z prípravného konania:

Svedkyňa v prípravnom konaní uviedla, že alkohol u obžalovaného vyvoláva agresivitu.

Po upozornení svedkyne zo strany prokurátora na čiastočné rozpory v jej výpovediach svedkyňa uviedla, že povedala, že obžalovaný je nervóznejší, keď má vypité, ale to neznamená, že je schopný niekoho zabiť, to je rozdiel. Keď mali v minulosti konflikt s policajtm, skákal do nich, ale len slovné. Žiadne útoky. Zotrvála na tom, že keď má vypité, má silné reči, nedokázal by niekoho zabiť.

Svedkyňa v prípravnom konaní ďalej uviedla, že nevie povedať, či B. R. udrel G. D. pästou alebo mu dal len facku. Potom sa k nemu pripojil obžalovaný, ktorý tiež udrel G. D., ale nevie do akej oblasti, nevie uviesť, ani koľkokrát ho udrel. Vôbec si nepamätá na to, že by ho mal kopnúť. Ďalej to bolo tak, že G. D. ostal ležať na zemi a oni si mysleli, že je v bezvedomí. Nevie, za koľko sa išla za ním pozrieť a keď ho chytila, mal studenú ruku. Obžalovaný pribehol k nemu, skúšal mu tep, dával mu umelé dýchanie a potom rýchlo išiel volať sanitku. Potom prišla sanitka, zobrali G. D. a ich zobrali policajti. Mrzí ju, čo sa stalo, ani obžalovaný to nechcel úmyselne spraviť. Nechcel teda G. D. zabiť, nikto z nich to nechcel. K samotnému útoku uviedla, že nevie, ktorý a ako ho bil. Nepamätá si na to, lebo nebola triezva. Má len útržky, vie, že sa bili. Obžalovaný a B. bili G., nevie kto akou intenzitou koho bil. K vážnym zraneniam G. D. došlo pravdepodobne tým, že ho bili.

Po upozornení svedkyne zo strany prokurátora na čiastočné rozpory v jej výpovediach svedkyňa uviedla, že dňa 06.06.2019 bola v šoku, bola v CPZ, z každej strany na nich hučali policajti, že môžu ísť na 20 rokov do basy. Z tohto dôvodu si to nepamätala, bola v strese. Pravdivá je tá výpoveď, ktorú učinila na hlavnom pojednávaní. Na niektoré veci si spomenula, na niektoré nie. Dodnes napríklad nevie ako sa G. D. dostal na dlážku, ale s istotou vie, že B. R. naňho stúpil. Vedela to už v auguste, kedy to uvádzala aj v tej výpovedi, ale nevie povedať presne deň, kedy si na to spomenula, že B. R. dupol na G. D..

Vtedy každý deň pila, tak ten rozum tiež nemala v poriadku. Nevie uviesť, prečo podrobne vypovedala skutočnosti, ktoré sa udiali, kým G. D. začali biť. Niektoré veci si pamätá a niektoré nie.

Svedkyňa Q. W.Á. na hlavnom pojednávaní (č.l. 725) v zhode s výpoveďou z prípravného konania (č.l. 226) uviedla, že pracuje v predajni JYSK na ulici ČSA v Brezne. Niekedy začiatkom júna v roku 2019 v poobedňajších hodinách prišiel do predajne pán (svedkyňa ukazuje na obžalovaného), aby zavolali záchranku, pretože našiel mŕtveho kamaráta. Bolo to v bývalých kasárňach, ktoré sú vedľa obchodu. Je všeobecne známe, že v rozpadnutej časti bývalých kasární sa zdržiavajú bezdomovci. Zavolala kolegu D. Ú., aby sa tam išli spolu pozrieť. Nechcela totiž volať sanitku hneď, pretože nevedela čo sa tam stalo. S obžalovaným a s D. Ú. teda išli do budovy bývalých kasární, nevie presne kde, asi na druhé poschodie. Tam vošli do malej miestnosti, v ktorej na zemi ležal muž. Boli tam ešte dve ženy, jedna mladšia, jedna staršia, jeden pán a pes. Mužovi, ktorý bol na zemi, skúsila či má tep. Nemal a tak potom zavolala sanitku. Kým prišla sanitka ostala v tej miestnosti s tými ostatnými ľuďmi a telefonovala s operátorkou. Potom jej pani na linke povedala, že má prísť pred budovu a čakať sanitku. Kolega D. Ú. odišiel skôr. Ten mŕtvy muž ležal na chrbte. Bol nahý, len cez lono mal niečo prehodené, nejakú mikinu alebo sveter. Pod hlavou mal tiež niečo zhúžvené, asi nejaký sveter. Kým tam bola, staršia pani umývala dlážku. Nevie uviesť, od čoho umývala dlážku, lebo keď tam prišla, už bolo poumývané. Dlážku umývala okolo toho muža. Obžalovaný bol vedľa nej, bol tam s nimi. Obžalovaný stále opakoval „ja som ho tu našiel“. Bolo tam cítiť alkohol. Tá mladšia žena sedela na nejakej posteli, tá bola celý čas ticho, mala neprítomný výraz. Ten druhý muž ani nevie kedy odišiel. Ten ležiaci muž mal na tvári modriny, viac si však nepamätá. Taktiež si nepamätá, či mal na nejakej časti tela krv. Ani na ostatných osobách v miestnosti si nevšimla žiadne znaky zranenia alebo krvi. Ľudia, ktorí tam boli, jej neprišli ako bezdomovci.

Obžalovaný keď prišiel do obchodu stále opakoval, že „našiel kamaráta“, bol rozrušený. Asi dvakrát povedal, aby zavolali sanitku a potom už išla s ním. Nepamätá si, či tá staršia pani niečo hovorila, vie však, že tam nariekala. Ten ďalší pán nehovoril nič. Ten mŕtvy mal podliatinu pod okom, nepamätá si, že by mal podliatinu aj niekto iný. Keď išli s obžalovaným a s D. Ú. dnu do kasární, tak ten ďalší pán, čo tam bol prítomný, močil do krikov pri kasárňach a potom prišiel za nimi. Túto osobu však nesledovala, sústredila sa na toho mŕtveho.

Svedok D. Ú. na hlavnom pojednávaní (č.l. 725) v zhode s jeho výpoveďou z prípravného konania (č.l. 232) uviedol, že pracuje v predajni JYSK na ulici ČSA v Brezne. Niekedy na jar v roku 2019 v poobedňajších hodinách bol v predajni spolu s kolegyňou Q. W. a ešte jednou kolegyňou. Vtedy prišiel pán (svedok ukazuje na obžalovaného) ku pokladni a povedal, že našiel mŕtveho kamaráta v kasárňach. Vravel im, aby zavolali záchranku. Obžalovaný vyzeral, že je rozpačitý a vydesený. Spočiatku mu neverili, lebo vedia, akí ľudia tam chodili a že sa tam zdržiavajú bezdomovci a teda si neboli istí. Q. W. povedala, že skôr záchranku nezavolá ako sa tam pôjde pozrieť. Išiel tam spolu s ňou a obžalovaným. Prešli popred ich predajňu, obišli všetky tie budovy a išli až do poslednej, a to na poschodie. Vošli do rohovej miestnosti, z ktorej sa išlo ešte ďalej do miestnosti. V tej miestnosti boli dve ženy, telo toho muža a pes, ktorý strašne brechal. Ten muž ležal na zemi, bol zarazený, že tam naozaj niekto je. Vie, že ešte Q. W. kričala, aby chytili toho psa, lebo že ona tam nepôjde. Muž, ktorý ležal na zemi, ležal na chrbte a mal cez seba prehodené nejaké tričko alebo čiernu látku. Q. W. k nemu pristúpila, zistila či má tep a či dýcha a hneď na to zavolala záchranku. Potom vyšli preč pred budovu, aby záchranka vedela kde má ísť. S tiesňovou linkou komunikovala Q. W.. Ona ostala čakať a on potom išiel naspäť do roboty. Ten ležiaci muž vyzeral, že bol dobitý, mal spuchnuté oko. V miestnosti teda boli jedna staršia a jedna mladšia žena, ale už si nepamätal, čo tam robili. Bol to pre neho šok. Jedna žena sedela na posteli a tá druhá, staršia, stála pri tom ležiacom, ako keby niečo utierala a plakala nad ním, bol tam aj ten pes. Jedného chlapa stretli, keď išli do budovy, on bol v kríkoch a spýtal sa čo sa stalo. Potom už nevie čo s ním bolo, či tento muž išiel dnu alebo ostal vonku. Nepamätal si, či tie ďalšie osoby mali na sebe nejaké známky zranení alebo či boli pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný išiel s nimi do budovy, potom išiel s nimi čakať aj sanitku a čo sa dialo potom nevie, pretože odišiel. Bol tam hluk, štekal tam pes a preto nevie či sa oni medzi sebou rozprávali.

Svedkyňa Y. Y., matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní (č.l. 772) v zhode s jej výpoveďou z prípravného konania (č.l. 238) uviedla, že obžalovaný (jej syn) býval spolu so svojou manželkou M. Y. v bývalých kasárňach v Brezne. Obžalovaný sa s G. D. poznali roky, boli kamaráti, pripadali jej ako bratia. Dňa 05.06.2019 v čase okolo 13:00 hod. prišli za ňou do útulku, kde býva, obžalovaný spolu s G. D.Š.. Obžalovaný si od nej pýtal 10,- €, ale keďže nemala drobné, dala mu bankovku v hodnote 20,- €. Peniaze potreboval na cigarety a víno. Obžalovaný jej povedal, že jej 10,- € vráti. Obaja boli riadne opití. Nezdržali sa dlho. Keď mu dala peniaze, odišli na autobus a viac ich nevidela. Na druhý deň, keď si išla po dôchodok, sa dozvedela, že obžalovaný je zadržaný za vraždu G. D.. Po tomto zistení išla s vnukom do Banskej Bystrice, kde videla ako obžalovaného vedú policajti a natáčala to TV JOJ. Pri

skutku prítomná nebola a teda nevie, čo sa tam stalo. Náhodne sa stretla s B. R. a spýtala sa ho ako k tomu došlo. Aj on spomínal, že sa to stalo pre peniaze. G. D. nekúpil čo mal, takže tam vznikla bitka. B. R. bol na druhý deň prepustený a on jej rozprával ako to vzniklo. B. R. jej povedal, že ho bil. Neverí tomu, že by to obžalovaný spravil, oni boli kamaráti. On by z tých faciek nezomrel, ktoré mu dal obžalovaný. B. R. sa nemal k tomu pripojiť, lebo to boli jej peniaze a chlap by bol žil. B. R. si zabil prvú ženu, aj jeho druhá frajerka je po smrti, lebo ju dokopal tak, že jej dieťa bolo mŕtve. Rozrezal jej tvár tak, že museli volať sanitku. B. R. je agresívny. On sa ešte aj tým chváli, že tú prvú ženu hodil do Hrona, že mu na to neprišli. Je nahnevaná preto, lebo z B. R. spravili svedka. Vyšetrovateľ bol voči obžalovanému zaujatý a je aj doteraz. G. D. poznala veľmi dobre, s obžalovaným boli dobrí kamarát, spolu aj jedávali. Jeho rodinu, otca, mamu a sestry, poznala z videnia. G. D. jeho rodina vyhadzovala von ako takého psa. Chodil vždy za obžalovaným, lebo vždy mu dal aj jesť. Nevesta M. Y. jej tiež s plačom povedala, že to vzniklo kvôli peniazom, ale moc jej nerozumela. Obžalovaný, keď mal vypité a bola nejaká zábava a niekto do neho začínal, tak bol srandista, správal sa normálne. Keď niekto do neho rýpal, tak je pravda, že aj vylepil za ucho, ale to bolo len niekedy.

Svedkyňa ďalej uviedla, že dňa 17.08.2019 išla spolu so svojou dcérou na cintorín zapáliť sviečku jej nebohému synovi a tam náhodne stretla B. R.. Bola tam aj G. V.. Vtedy jej povedal, že ho tiež bil, ale že bol veľmi opitý. G. V. aj povedala, aby povedala pravdu ako to bolo, ale ona bola ticho, lebo sa bála B. R.. Potom šla na cintorín a odvtedy ho nevidela. Potom len počula, že jeho priateľka je pochovaná, že ju údajne dobil a dostala otravu krvi. Jej otec ho aj žaluje. Šesť detí porodila a žiadne jej nezomrelo, iba toto malo problém. Na cintoríne B. R. povedala, že ho mali brániť, však tam boli štyria. On jej na to povedal, že boli opití. To, že dal obžalovaný G. D. len dve facky vie od obžalovaného, ktorý jej to povedal, keď ho bola pozrieť vo väzbe. Povedal jej, že ho len vyfliaskal a že potom do toho zasiahol B. R.. B. R. keď je opitý, zmení sa na opicu, je po svojom otcovi. Otec B. R. spával so ženou B. R., teda so svojou nevestou. Preto ju B. R. aj hodil do Hrona. On sa tým aj pýši, že nič mu nedokázali. Obžalovaný bol v minulosti súdne trestaný, preto sa na neho aj policajti hnevajú. V Brezne sú všetci policajti skorumpovaní. Obžalovaný ani keď bol stíhaný za krádež neurobil nič, to bol len s inými a mal len spolupáchatelstvo. Vyšetrovateľ G., ktorý sa dohodol s B. R., jej povedal do očí, že raz obžalovaného dostane a aj ho dostal. Z tohto dôvodu si myslí, že vyšetrovateľ bol zaujatý. Nevie ako vypovedal obžalovaný, keď bol zadržaný na polícii. Možno ho aj bili, možno vypovedal pod nátlakom.

Vie, že obžalovaný sa s G. D. aj pohádali, ale na druhý deň bolo dobre. Obžalovaný sa veľakrát zastal G. D., keď ho chceli biť. Keď sa obžalovaný vrátil z výkonu trestu, tak mu nejaká doktorka naordinovala lieky na nervy, ukladnutie, ale nevie aké. On ich však nebral, tak ich zahodila. Zahodila ich preto, lebo obžalovaný si vypil a nedá sa užívať aj lieky aj piť.

Pri konfrontácii so svedkom B. R. svedkyňa zotrvala na svojej výpovedi, že svedok B. R. sa jej pri náhodnom stretnutí na cintoríne priznal, že G. D. bil aj on (č.l. 796).

Svedkyňa Y. D., sestra obžalovaného, na hlavnom pojednávaní (č.l. 772) uviedla, že o vražde G. D. sa dozvedela od mamy, ktorá jej to prišla povedať domov. Povedala jej, že obžalovaný je v base. G. D. poznala, jeho rodinu však nie. G. D. sa správal normálne, chodieval s obžalovaným ku nej na návštevu. Túlal sa aj po meste. Keď išli niekedy v lete spolu s mamou na cintorín, stretli tam B. R. spolu s frajerkou. Spýtali sa ho, ako sa to stalo. B. R. im povedal, že bol veľmi opitý a že bil G. D. tak, že ho kopal. Má vedomosť, že B. R. bil G. V. každý deň a ona zomrela. Vie, že v ten deň, keď sa to stalo, si obžalovaný bol pýtať od mamy peniaze, ktoré potreboval na cigarety. Obžalovaný ku nej často, aj trikrát do týždňa, chodieval spolu s G. D. na návštevy. Keď navarila, najedol sa aj G. D.. Vie, že G. D. mal so svojou rodinou problémy, že ho nechcú, že mu nepomáhajú. Keby mu obžalovaný nepomáhal, tak nie je ani najedený, pretože vlastné sestry ho nechceli, ani bratia. Nevidela, že by sa obžalovaný s G. D. pred ňou pohádali alebo pobili. Keď sa stretli pri cintoríne s B. R. a G. V.. G. V. nič nehovorila, bála sa ho.

Výpoveď svedkyne učinená v prípravnom konaní (č.l. 253) bola sčasti odlišná oproti výpovedi na hlavnom pojednávaní. Svedkyňa totiž na hlavnom pojednávaní uviedla, že B. R. im pri stretnutí povedal, že G. D. bil tak, že ho kopal. Keďže žiadna zo strán nenavrholo odstrániť tento rozpor, súd postupujúc podľa § 2 ods. 11 Tr. por., v spojení s § 264 Tr. por. prečítal časť výpovede svedkyne z prípravného konania. Svedkyňa po upozornení zo strany súdu na čiastočný rozpor v jej výpovedi uviedla, že už nevie ako to bolo a je z toho popletená. Vie však, že povedal, že ho bil.

Pri konfrontácii so svedkom B. R. svedkyňa zotrvala na svojej výpovedi, že svedok B. R. sa jej pri náhodnom stretnutí na cintoríne priznal, že G. D. bil aj on (č.l. 796).

Svedok C. T. na hlavnom pojednávaní (č.l. 828) v zhode s jeho výpoveďou z prípravného konania (č.l. 248) uviedol, že v minulosti pracoval a aj stále pracuje v pohrebníctve Iris v Brezne. G. D. poznal, pretože v minulosti mal stavebnú firmu a brával ho občas na brigády. Bol dobrý pracovník, nikdy s ním nemal problém. Obžalovaného pozná z videnia, postávali a popíjali pri obchode. Videl ich, keď chodil z práce.

Obžalovaný bol v spoločnosti bezdomovcov, bolo ich tam viacej. Keďže ich pohrebništvo je zazmluvnené s políciou, tak ho vedúca poslala na miesto smrti G. D.. Bolo to v bývalých kasárňach. S G. D. problémy nemal, je však pravda, že si vypil, ale keď mu povedal, aby niečo urobil a aby nepil, tak vtedy nepil a aj to urobil. Keď prišiel na miesto činu, tak tam prišli dve kriminálky, jedna z Brezna a jedna z Banskej Bystrice. Zavolať kolegovi, ktorý kope jamy, aby sa nevzdával, pretože bude pravdepodobne za chvíľu pohreb, pretože zomrel „D.“, tak prezývali G. D.. Tento kolega je sused G. D., tak to bol oznámiť jeho rodine. Pani D. tomu nechcela uveriť a tak si pýtala na neho telefónne číslo. Potom spolu telefonovali a potvrdil jej, že G. D. zomrel. Ona dostala emočný šok, počul len krik a plač a následne hovor ukončili. Podľa svedka boli obžalovaný s G. D. kamaráti. V čase, keď bol zamestnávateľom vyslaný na miesto činu nevedel, čo bolo príčinou smrti G. D.. Teraz to už vie, že to bolo krvácanie do mozgu. Keď telefonoval s rodinou G. D., povedal im, že je len mŕtvy a že mu je to ľúto. Nič im nehovoril, čo sa mohlo stať. Ľudia robili reči, jeho sa mnohí pýtali ako G. D. vyzeral, lebo ho videl. Mnohí si mysleli, že bol dopichaný, že mal lano okolo krku a vypúlené oči. B. R. pozná len z videnia. Nie je s ním kamarát, ani s ním nikdy nekomunikoval. Od nikoho nepočul o povahe B. R..

Svedkyňa G. Y. R. na hlavnom pojednávaní (č.l. 828) v zhode s jej výpoveďou z prípravného konania (č.l. 268) uviedla, že dňa 05.06.2019 o 15:00 hod. nastúpila ako lekárka do služby. Krátko na to okolo 15:40 hod. im volali z dispečingu z Banskej Bystrice, že majú ísť na výjazd do bývalých kasární. Dôvodom bolo, že osoba nedýcha a má zástavu obehu. Keď prišli pred objekt bývalých kasární na sanitke, čakali ich tam dvaja ľudia z blízkeho nákupného centra, ktorí im povedali, že sa boli pozrieť na ich kamaráta, na základe žiadosti tých ľudí. Aj sa im čudovala, že tam išli. Išli na druhé poschodie v kasárňach, budova bola veľmi zdevastovaná, bolo tam sklo a niečo ako bránka. Sústreďovala sa na to, aby riadne prešla. Keď prišli do miestnosti, boli tam tri živé osoby a jedna mŕtva osoba, ktorá ležala na chrbte. Nespomína si, že by pri mŕtvej osobe bola aj krv. Keby bola okolo tela krv predpokladá, že by si to všimla. Bolo tam veľa skla, tak človek by si myslel, že sa tam niekto náhodne porezal. Mali aj resuscitačnú výbavu, ale keď videla osobu vedela, že je mŕtva aj viac ako hodinu. Napriek tomu urobila potrebné úkony. Natočili aj EKG, ale činnosť srdca bola neprítomná. Pozoruhodné bolo, že ten človek mal na sebe rifle, aj to len do polovice a nemal spodnú bielizeň, čo aj okomentovala. Poškodený mal veľký hematóm na pravom oku a trznú ranu v oblasti koreňa nosa. Keď sa pýtala tej ženy čo tam bola, čo sa stalo, tak povedala, že odišla okolo 11:00 hod. a že sa vrátila okolo 14:15 hod. a že táto osoba nejavila známky života. To hovorila taká mladšia žena, ktorá išla do hystérie. Mali tam aj problém so psom, ktorý dobieďzal. Osoby, ktoré tam boli, nehovorili nič, že by mu poskytovali prvú pomoc, že by ho oživovali. Dokonca nevedeli ani jeho meno. Na výjazde majú uvedené iné meno. Taktiež si nespomína, že by pri tom ako obhliadala telo mŕtveho, osoby medzi sebou komunikovali. Bol tam pán, čo si tam zapálil cigaretu, čo tiež negatívne komentovala. Vyhodnotila to ako možné zavinenie cudzou osobou, takže hneď volala políciu a viacej sa už tým nezaoberala. V krátkej dobe mali ďalší výjazd, tak tieto okolnosti vypustila. Z tej situácie nemala pocit, že by mohlo ísť o vraždu, pretože tí ľudia sa naozaj tvárili nezúčastnené. Aj keď boli nervózni, lebo pobehovali. Považovala to však za normálnu reakciu, keď je niekto mŕtvy. Oni tvrdili, že ho našli.

Svedkyňa B. M. Š. na hlavnom pojednávaní (č.l. 863) v zhode s jej výpoveďou z prípravného konania uviedla, že pracuje ako referentka na OO PZ Brezno, pričom momentálne je na materskej dovolenke. Dňa 05.06.2019 mali výjazd, robili od 07:30 hod. do 19:30 hod. Niekedy v poobedných hodinách boli stálou službou vyslaní na preverenie oznámenia do kasární. Nahlásili im, že je tam muž, ktorý nedýcha, ktorému prišlo zle. Nepovedali, že je mŕtvy. Až keď prišli na miesto, bola tam už záchranka a oni im povedali, že už nežije. Ukázali im miesto, kde sa to stalo, bola tam aj oznamovateľka, a to predavačka z obchodného domu. Išli do tej miestnosti, kde sa to stalo. Bola na druhom poschodí. V miestnosti bol obžalovaný, M. Y., G. V. a B. R.. Mŕtvy muž ležal v miestnosti, kde bývali obžalovaný s M. Y.. Išlo o miestnosť, ktorú si aj zamykali. Ležal na chrbte a bol nahý. Mŕtveho muža poznala zo služobnej činnosti, prezývali ho D.. Všetky osoby boli pod silným vplyvom alkoholu. Oni tvrdili, že on taký prišiel, že ho niekto zbil a že sa tam doplazil. Keď prišli, M. Y. čupela nad G. D. a snažila sa mu obliecť nohavice, ale dala mu ich len po kolená. Taktiež utierala handrou okolo nebohého. G. V. nevidela utierať dlážku. Keď prišli, podlaha bola zmytá a on ležal na tom mokrom. Na čele mal viditeľné zranenie, akoby porezané, ale mal to umyté. Jediné čo mal, tak v dlaniach mal krv, to umyté nebolo. Hrudník mal viditeľne poskákany. Na stehne mal veľkú modrinu, vyzeralo to ako odtlačok topánky. Všetci štyria spolu komunikovali, ale keď zistili, že to nie je tak ako to povedali oni, zavolať druhú hliadku a rozdelili ich do miestností. Keď videli, že im neveria, začali byť agresívni. Obžalovaný s B. R. sa chceli biť, skákali do policajtov, M. Y. útočila slovné, všetkým nadávala. G. V. bola najnormálnejšia, zobrala to najlepšie. O tom, čo sa stalo, najviac rozprával obžalovaný. Hovoril, že poškodeného mali napadnúť deti. B. R. s G. V. moc nerozprávali. Na miesto činu potom prišli policajti C. D. a H. Š.. Taktiež prišiel obhliadajúci lekár.

Svedok D. C. na hlavnom pojednávaní (č.l. 863) uviedol, že pracuje na OO PZ Brezno. Dňa 05.06.2019 boli vyslaní stálou službou do bývalého areálu kasární. Nepamätá si, kto im to oznámil, či teda niekto, kto im povedal, že je tam niekto mŕtvy, lebo to bolo rýchle. Išli na druhé poschodie, vedeli, kde majú ísť, keďže tam boli viackrát predtým na rôznych zákrokoch. Čakala ich tam zamestnankyňa predajne blízkeho nákupného centra. Ona zavolała aj záchranku, ktorá tam už bola, keď tam prišli. Na zemi ležal muž. V miestnosti boli štyria, obžalovaný, M. Y., G. V. a B. R.. Všetci boli pod vplyvom alkoholu. Podlaha bola čerstvo umytá. Muž, ktorý ležal na zemi, nejavil známky života. Ten mal stiahnuté nohavice na kolená, mal mokrú tvár, bolo vidno, že bol umytý. Spýtali sa ich čo sa stalo. Vraveli im, že ho mali napadnúť nejaké deti, ktoré tam chodia. Pýtal sa, prečo je dobitý na celej tvári a povedali, že on taký už prišiel. Tiež sa pýtali prečo je poumývaný a M. Y. im povedala, že ona ho umyla, lebo bol od krvi. Keď sa začali vypytovať čo sa tam dialo, začala sa tam stupňovať ich agresivita, preto volali druhú hliadku. Následne začali prichádzať funkcionári, technici. Potom ich odviezli na kriminálku na výsluchy. Keď prišli všetci štyria boli ako tak normálni, až keď sa vypytovali, začali byť agresívni, popíjali víno. To víno videl aj v miestnosti. Boli agresívni aj voči jemu, aj voči hliadke. Agresivita sa prejavovala strkaním, nadávaním, či už v slovenčine alebo v rómštine. Absolútne nespolupracovali. Najagresívnejší boli obžalovaný a M. Y.. Na kriminálke sa začalo stupňovať správanie G. V.. Začala všetkým nadávať. Na mieste činu sa G. V. viac menej správala normálne. Na začiatku síce kričala, ale keď ich rozdelili, sa upokojila. Muža, ktorý ležal na zemi poznal zo služobnej činnosti, prezývali ho D.. Vídal ho v meste na železničnej stanici, za tých 12 rokov on zmenil veľa partíí. Nebohý ležal na chrbte. Mal viditeľné poranenia. Mal poranenú tvár, porezanú. Hrudník mal prepadnutý. Na vnútornej strane ľavého stehna mal veľkú modrinu. To, že nebohého niekto dobil tvrdil obžalovaný. Najviac rozprával a iných okrikoval obžalovaný. Myslí si, že dlážka bola celá utretá, a to aj okolo tela. Celá podlaha bola mokrá. M. Y. im povedala, že sa snažila poškodenému obliecť nohavice. Spýtal sa jej prečo ich má natiahnuté a ona povedala, že to ona mu ich skúšala obliecť. Myslí si, že keď prišli do miestnosti, tak už nikto dlážku neutieral. Nepamätá si to. Policajta D. M. pozná, pracuje na skrátanom vyšetrení na OO PZ.

Po upozornení svedka zo strany prokurátora na čiastočné rozpory v jeho výpovediach svedok uviedol, že je pravda, čo vypovedal v prípravnom konaní, a teda, že M. Y.Á. utierala dlážku blízko vstupných dverí do miestnosti. Pre odstup času si to tak detailne nepamätal.

Svedok H. D. na hlavnom pojednávaní (č.l. 863) uviedol, že G. V. bola jeho dcéra. S B. R. mala aj dieťa. Často k nemu chodila dobitá. B. R. ju stále bil. Keď zabili v kasárňach G. D., tak jeho dcéra chcela vypovedať, ale B. R. sa jej vyhrážal, že ak bude vypovedať, že ju zabije. Dcéra mu povedala, že vie naňho, ale nemôže povedať. Nepovedala mu však, čo naňho vie, ani mu nepovedala o čo sa jedná. Vie, že obžalovaný je obvinený z toho, že tam zabili G. D.. B. R. tam bol aj s jeho dcérou. Svoju dcéru niekedy ani nepoznal, taká bola zbitá. B. R. jej dopomohol na druhý svet. Bola tehotná, dieťa bolo mŕtve, preto ju zaviezli do nemocnice. G. V. mala z B. R. strach. Ona od neho neodišla, lebo nemala kde ísť. Dcéra za ním chodila požičovať si peniaze, ale on jej veľa nedával. Dcéra mu aj chcela povedať ako to bolo so smrťou G. D., ale mu to nepovedala, lebo sa bála B. R.. G. V. bývala pri rodine B. R., preto nemohla nič robiť. On ešte aj svoju ženu hodil do Hrona a pomohol jej na druhý svet. Na súd prišiel preto, lebo mu prišiel papier. S matkou obžalovaného o tom nehovoril. Vie, že si s obžalovaným sem tam telefonujú, ale jemu netelefonuje. S dcérou sa stretával skoro každý deň. Chodievala ku nemu po peniaze na jedlo, ale vie, že si kúpili víno a pili. B. R. pozná od malička, býva na Halnách, pozná dobre aj jeho rodinu. Keď zomrela jeho dcéra, hneď išiel podať trestné oznámenie na B. R., lebo vie, že ju bil. Aj na tvári ju porezal. Mala jazvu, bolo jej vidno aj zuby, tak ju porezal. Aj ľudia to videli, aj bieli, aj ich. Neprišiel mu žiadny papier z polície ohľadom trestného oznámenia, ktoré podal kvôli smrti svojej dcéry. Rómovia medzi sebou hovoria, že B. R. zabil aj svoju prvú ženu. On bol aj v base. Nevie ako polícia uzavrela prípad, keď sa jeho žena hodila do Hrona. Sama by sa nehodila. B. R. ju bil. Jeho dcéra zomrela 24.09.2019. Vie, že zomrela 24., ale možno v novembri. Je to už viac ako pol roka.

G.. H. Č., znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých, sa na hlavnom pojednávaní odvolala v plnom rozsahu na závery svojho znaleckého posudku č. 53/2019. Súd preto v zmysle § 268 ods. 2 veta druhá Tr. por. prečítal predmetný znalecký posudok. Zo znaleckého posudku (č.l. 385 - 427) mal súd preukázané, že intelektové schopnosti obžalovaného dosahujú spodné pásmo subnormy, pričom úroveň percepčno - kognitívnych funkcií je postačujúca, myslenie spoľahlivé, ale stereotypné, šablónovitejšie, prízemné, nevýrazné. U obžalovaného sa prejavuje impulzivita, v životnom štýle prevládajú momenty vlastného záujmu. Obžalovaný je egocentricky zameraný, nerád preberá zodpovednosť, je nerozhodný, neistý, so zhoršenou orientáciou. Vystupňované sú neurotické obranné nechanizmy s účelovým správaním a snahou vyhnúť sa tomu, čo mu je nepríjemné. Osobnosť aktuálne prežíva dysfóriu, rozladenosť v súvislosti s pocitom vlastného ohrozenia. Je nespoľahlivá, morálne uvoľnená, s možnosťou antisociálnych, kriminálnych prejavov v

správaní. Konanie obžalovaného nebolo paticky - chorobne motivované. Motivácia posudzovaného činu vyplýva predovšetkým zo štruktúry osobnosti obžalovaného (simplexnosť, emočná plochosť a nestálosť, labilita, nezdržanlivosť) a súvisí s jeho spôsobom života, kde nemajú úlohu zohráva aj konzum alkoholu, ktorý oslabuje jeho rozumovú kontrolu. Schopnosť správne a úplne vnímať prežité udalosti, zapamätať si ich, hodnotiť a následne reprodukovať je zachovaná na úrovni jeho mentálnych schopností. Pri znaleckom vyšetrení nemožno u obžalovaného vylúčiť účelovosť, resp. nedostatočnú motivovanosť podať adekvátny pamäťový výkon. Reálne pamäťové schopnosti obžalovaného nie sú významnejšie narušené. Skresľovanie výpovedí u obžalovaného nemožno vylúčiť, je to pravdepodobné vzhľadom na jeho osobnostnú štruktúru a nemá chorobný podklad. Sklony k fantazijnému spracovaniu skutočnosti nie sú prítomné, vedomé klamstvo, alibistické spracovanie situácií, či účelové spracovanie jednotlivých údajov je možné, aj keď v rámci nižších mentálnych schopností a simplexnejšej osobnostnej štruktúry sú tieto tendencie „priehľadnejšie“ a ľahšie identifikovateľné. U obžalovaného neboli zistené sklony ku konfabulácii. Vzhľadom na celkovú štruktúru osobnosti je prognóza ďalšieho vývoja osobnosti obžalovaného vo vzťahu k protispoločenskému konaniu neistá. Do istej miery závisí od pozitívneho efektu navrhnutých ochranných opatrení, dodržiavania abstinencie od alkoholu a začlenení sa do vhodnejšieho prostredia s ochotou zmeniť zaužívané vzorce svojho správania, osvojiť si zdravší životný štýl a prispôbiť sa nárokom bežného života. Náprava pri eventuálnom uložení trestu je u obžalovaného závislá od účinnosti ochrannej protialkoholicko-lickej liečby, ktorú obžalovanému odporúča uložiť znalec z odboru psychiatria, ako aj kvality prevýchovných opatrení počas eventuálneho výkonu trestu odňatia slobody a jeho bezpečného rodinného a pracovného začlenenia sa do spoločnosti po návrate s nutnosťou zdržania sa konzumu návykových látok. Pozitívnym prognostickým faktorom sa javí rodinné zázemie u matky, limitujúcimi faktormi je prostredie, ktoré zdieľa s manželkou, opakované páchanie trestnej činnosti a simplexnejšia, abnormná osobnosť obžalovaného s rigidnými vzorcami správania sa, ktorá sa riadi vlastnými potrebami a je menej ovplyvniteľná vonkajšími faktormi. U obžalovaného možno potvrdiť sklony k riešeniu psychicky záťažových situácií fyzickým, ako aj slovným násilím. Osobnosť obžalovaného je individualistickejšia, presadzujúca svoje potreby, aktívne zameraná na dosiahnutie svojho cieľa. V konfliktných, emočne nabitých situáciách alebo pri ovplyvnení psychoaktívnou látkou, rozumom kontrolované prejavy nemusia byť postačujúce a môže dochádzať k impulzívnemu konaniu a odbrzdejšímu správaniu.

Znalkyňa na hlavnom pojednávaní (č.l. 887) uviedla, že vierohodná výpoveď sa posudzuje u svedka, alebo u poškodeného, nie u obžalovaného. Vierohodná výpoveď je konzistentná, to znamená nemení sa v určitom časovom úseku. Obsah takej výpovede nepodlieha významnejším zmenám. Je dôležité posúdiť aj osobnosť posudzovaného. Z určitých osobnostných čŕt a charakteristík je možné predpokladať, či osoba niektoré veci môže zastierať alebo preháňať. Vychádza sa zo subjektívnych ako aj z objektívnych údajov. Osobnosť obžalovaného je taká, že v jeho správaní si môže prispôbovať niektoré okolnosti tak ako mu to vyhovuje. Ide v podstate o odpoveď na otázku č. 5 v znaleckom posudku, taktiež odpoveď na otázku č. 4. Osobnosť obžalovaného je abnormne štruktúrovaná, je jednoduchšia a egocentricky na seba zameraná. Jeho fungovanie je jednoduché, snaží sa dosiahnuť to, čo chce bez ohľadu na širšie okolnosti a možno skôr koná ako rozmýšľa a potom mu dôjde dôsledky. Obžalovaný mohol niektoré veci urobiť inštinktívne tak ako to cítil a neskôr si uvedomil svoje následky. Mal na to vplyv aj alkohol a postupne ako triezvel si uvedomoval následky. Emotivita u obžalovaného nie je stabilizovaná, avšak vzhľadom na jeho osobnosť (labilita, nezdržanlivosť a iné) nemožno automaticky tvrdiť, že je ľahko ovplyvniteľná. To môže a nemusí byť. Ľahko ovplyvniteľnou osobou môže byť napríklad vysoko inteligentná osoba, ktorá má hysterické črty.

Keďže svedkyňa G. V. dňa 24.11.2019 zomrela (č.l. 762) bola na hlavnom pojednávaní v zmysle § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. prečítaná jej výpoveď z prípravného konania.

Svedkyňa G. V. v prípravnom konaní (č.l. 204) uviedla, že býva v bývalých kasárňach spolu so svojim druhom B. R.. V druhej budove kasární býva obžalovaný spolu so svojou manželkou M. Y.. Dňa 05.06.2019 v čase okolo 07:30 hod. k nim prišiel obžalovaný a poprosil B., aby mu pomohol preniesť posteľ do vedľajšej budovy ku nim na 2. poschodie. Ona tam išla spoločne s obžalovaným a B. R.. Prišli ku nim do miestnosti, tam si sadli a pili vodku. Všetci štyria vypili pol fľaše pollitrovej vodky. Potom išli všetci štyria do mesta, obžalovaný s B. sa zastavili pri predajni Fresh v Brezne, kde stretli G. D.. Ona s M. Y. išla na nákup do čínskeho obchodu v Brezne. Vie, že obžalovaný spolu s G. D. išli kúpiť do obchodu Fresh vodku a kúpili aj dve piva. Keď sa vrátili spolu s M. z čínskeho obchodu, prišli naspäť ku nim do parku v centre mesta. Teda stretli sa tam všetci piati, ona, G. D., obžalovaný, M. Y. a B. R.. V parku všetci piati vypili fľašu, ktorú kúpili. Obžalovaný išiel spolu s G. D. na Mazorník odniesť nejaké veci deťom brata obžalovaného. Ona spolu s B. R. a M. Y. sa vrátili do kasární do miestnosti na 2. poschodí, v ktorej bývali obžalovaný spolu s jeho manželkou. Tam čakali na obžalovaného. Mohlo byť zhruba 15:30 hod., kedy sa

vrátil obžalovaný s G. D. k nim do budovy bývalých kasární. Ako sa vrátili, začali sa v miestnosti hádať. Obžalovaný pýtal od G. D. 5,- €. G. mu povedal, že ich pri sebe nemá. M. mu začala trhať nohavice, hľadať peniaze. G. D. sa však nijako nebránil, bol opitý. Potom ku nemu pristúpil obžalovaný a udrel G. D. päťou do tváre. Ako ho udrel, G. D. spadol na zem. Pred samotným útokom G. D. sedel na stoličke. Keď G. D. ležal na zemi obžalovaný ho začal kopať, kopal ho tým spôsobom, že mu stúpil do tváre, raz mu kopol do tváre a potom ho začal kopať do hlavy, do tela, proste všade. G. D. po celý čas ležal na chrbte, nijako sa útokom nebránil. Keď obžalovaný kopal a bil G. D. nič nerozprával. Ona spoločne s B. R. obžalovanému povedali, aby ho prestal kopať. Obžalovaný ho prestal kopať, keď G. D. ležal na zemi ako mŕtvy. Ona sa na to už nemohla pozeráť, tak vyšla na chodbu. Tam sa zdržala ani 4 minúty, potom sa vrátila do miestnosti, bola tam krv na zemi pri hlave G. D.. Tú začala spoločne s B. R. utierať, ona sa snažila G. D. zodvihnúť, videla, že už je mŕtvy. Všetci to videli. M. Y. sa mu pokúšala dať ešte umelé dýchanie, ale G. D. už nevstal. Obžalovaný išiel volať záchranku, predtým im ešte povedal, aby nepovedali na neho, že ho zbil. Povedal len toľko, že majú povedať, že ho tam našli mŕtveho, keď prišli z mesta. Vtedy ešte videla, ako obžalovaný vyhodil stoličku von cez okno. Obžalovaný vyšiel z miestnosti a išiel volať záchranku. Ona spoločne s B. R. sa pokúšali natiahnuť G. D. rifle, ktoré boli v miestnosti, lebo bol úplne holý. Rifle mu však natiahli len po kolená, viac sa im nepodarilo. Potom už prišla na miesto záchranka, pričom záchranári povedali, že G. D. je už mŕtvy a ich policajti zobrali na políciu do Brezna. Nevie, čo im napadlo utierať dlážku, bolo tam rozliate víno, tak to utierali. Obžalovaný G. D. kopal do celého trupu, do hlavy. Ako obžalovaný dupal G. D. po tvári mal rozbitú tvár, všimla si, že mal aj zozadu rozbitú hlavu. Obžalovaný vychádzal spolu s G. D. dobre, boli veľa rokov spolu na ulici, nevie, čo to obžalovanému napadlo. M. Y. G. D. neudrela, len mu sťahovala nohavice. B. R. G. D. neudrel. Keď G. D. sedel na stoličke, obžalovaný ho udrel päťou do tváre, potom spadol na zem. G. D. sa už zo zeme nezdvihol, keď spadol na zem. G., aj obžalovaný boli veľmi opití. Ona vypité veľmi nemala, pila len vodku a dala si aj trochu piva.

Súd na hlavnom pojednávaní ďalej v zmysle § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal so súhlasom obžalovaného a prokurátora viaceré znalecké posudky vypracované v tomto konaní.

Zo znaleckého posudku G. G. R. Ľ., D. K. G. B. L., D., znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo (č.l. 285 - 342) mal súd preukázané, že pri vonkajšej prehliadke tela poškodeného G. D. boli zistené viaceré nálezy súvisiace s príčinou smrti: znečistenie kože tváre v oblasti koreňa nosa, nad pravým okom a na oboch rukách krvou, podkožný opuch v ľavej spánkovo-temennej oblasti hlavy, otvorená rana kože pri vonkajšom okraji pravého obočia, nad pravým okom, otvorené rany kože a podkožia na koreni nosa, krvný výron kože chrbta nosa, známky po krvácaní z nosa, okoloočnicový krvný výron a opuch očných viečok pravého oka a krvný výron nad strednou časťou ľavej kľúčnej kosti, krvný výron kože a podkožia pravého prsníka, podkožný krvný výron na pravej strane hrudníka nad, rozsiahly podkožný krvný výron v hornej polovici brucha v jeho strednej časti, krvná podliatina na ľavej predbočnej ploche brucha, odreniny na ľavej bočnej strane hrudníka, malé krvné výrony v dolnej časti brucha nad slabunami vpravo aj vľavo, krvný výron kože v hornej časti chrbta a pod ľavou lopatkou, krvný výron kože a podkožia v dolnej polovici prednej plochy ľavého stehna. Boli zistené aj viaceré rany kože vzhľadom rezných poranení alebo prípadne povrchových odrenín čiarovitého tvaru, staršieho dáta vzniku v porovnaní s predchádzajúcimi tupými zraneniami. Vonkajšie nálezy na tele G. D. svedčia jednoznačne pre opakované pôsobenie vonkajšieho mechanického násillia tupého charakteru, predovšetkým na oblasť hlavy, hrudníka, brucha a ľavého stehna, pričom pôsobiace násillie dosahovalo strednú až vysokú intenzitu pôsobiacej sily a malo charakter viacerých prudkých úderov/nárazov na povrch tela (údery päťou, kopnutia nohou, dupnutia nohou). Pri vnútornej prehliadke - pitve tela G. D. bolo zistené nasledovné: krvný výron v mäkkých lebečných pokrývkach, korešpondujúci lokalizáciou s povrchovými poraneniami kože, malý subdurálny hematóm nad klenutím hornej plochy ľavého temenného až záhlavového laloka mozgu, fokálne nevýrazné subarachnoidálne krvácanie na konvexite mozgu v ľavej spánkovo - temennej oblasti, mierny opuch mozgu, masívne vnútrobrušné krvácanie, trhlinka okružlia so zakrvácaním okolitého tkaniva, slabé prekrvenie vnútrobrušných orgánov. Najzávažnejším a smrteľným poranením bolo vnútrobrušné zranenie - trhlinka okružlia s následkom masívneho krvácania do brušnej dutiny, ktoré vzniklo minimálne jedným prudkým úderom do oblasti hornej strednej časti brucha, ktorý s najväčšou pravdepodobnosťou predstavoval dupnutie v obuvi po bruchu. Bezprostrednou príčinou smrti bol úrazovo - krvácajúci šok pri masívnom úrazovom krvácaní do brušnej dutiny z trhliny okružlia po tupom údere do brucha. Priame pôsobenie tupého mechanického násillia kontaktného impaktového charakteru na oblasť tváre dokladuje nález okoloočnicového krvného výronu s malou tržnou ranou v pravom obočí (čerstvého charakteru), dvoch tržných rán na koreni nosa a krvnej podliatiny chrbta nosa s krvácaním z nosa, tiež minimálne jedna rana s okolitým krvným výronom na čele a obdobná rana na ľavom líci, ku ktorým muselo dôjsť minimálne štyrmi prudkými údermi/

nárazmi pevného predmetu na tvár k pravému oku, do oblasti nosa, do čela a na ľavé líce, pričom v prípade poranenia oka sa veľmi dobre mohlo jednať o úder päšťou, zranenie nosa mohlo veľmi dobre vzniknúť dupnutím topánkou alebo kopnutím chodidlom v pevnejšej obuvi s výraznou hranou alebo dezénom (tupohranatými výstupkami podrážky), čo tiež platí o zranení čela a ľavého líca, keďže tržné rany na koreni nosa a tiež rany čela a líca nemohli vzniknúť len úderom hánkami prstov ruky zovretých v päšť. Minimálne jeden ďalší prudký úder/náraz smeroval aj do ľavej spánkovo-temennej oblasti hlavy, kde bol zistený podkožný opuch a krvný výron mäkkých lebečných pokrývok a vnútri lebky úrazové subarachnoidálne krvácania a podpodkebnicové (subdurálne) krvácanie, ktoré možno kauzálnne dať do spojitosti s predmetným úderom do hlavy, ktorý teda musel dosiahnuť vysokú intenzitu, keďže viedol aj k poraneniu vnútrolebkových ciev a krvácaniu - mohlo sa jednať o kopnutie do hlavy (úder päšťou obvykle nedosahuje potrebnú silu a intenzitu pre vznik takýchto poranení), ale nemožno vylúčiť vznik zranení ani účasťou pasívneho zraňujúceho mechanizmu, prípadne aj za spolupôsobenia impulzného násillia charakteru lineárneho a/alebo uhlového zrýchlenia hlavy, t.j. následkom prudkého nárazu hlavy na tvrdé podloženie alebo inú pevnú prekážku pri náraze/dopade, pričom sa mohlo jednať aj o pád spojený s nárazom hlavy o tvrdé podložie po predchádzajúcom údere zo strany inej osoby. Na oblasť hrudníka a brucha pôsobilo násillie charakteru prudkých úderov opakovane a viacložískovo. Vzhľadom na lokalizáciu poranení možno uvažovať o minimálne 8 samostatných úderoch do hrudníka a brucha, ktoré mohli mať charakter úderov päšťami a/alebo kopnutím chodidlom v pevnej obuvi. Minimálne tupé poranenie strednej časti hornej tretiny brucha, kde malo pomliaždenie s krvnou podliatinou kože a podkožia väčší rozsah, sa vymyká vyššie uvedenému zraňujúcemu mechanizmu (úder päšťou, kopnutie) a jeho vznik musel byť spôsobený odlišným spôsobom/objektom, keďže rozsah krvnej podliatiny nezodpovedá len dopadu päste alebo špičky/hrany topánky. Na túto oblasť musel pôsobiť predmet väčšej kontaktnej plochy (ako je špička obuvi), pripomínajúcej oválny tvar, resp. neostrohranatý tvar s jedným rozmerom dlhším - tento pôsobil v pravo-ľavej osi trupu a kratším rozmerom vo vertikálnom smere voči dlhej osi tela. Tvar aj plocha poranenia by veľmi dobre zodpovedali aj ľudskému chodidlu obutému v obuvi, viac pravdepodobne s relatívne hladkou podrážkou, bez výraznejších výstupkov dezénu podrážky, ktoré pôsobilo mimoriadne prudko na prednú stenu brucha zhora, otočené dlhou osou chodila rovnobežne s priečnou osou trupu (svojou dlhou osou kolmo na dlhú os tela), čomu by v korelácii so svedeckými výpoveďami veľmi dobre zodpovedalo prudké aktívne dupnutie chodidlom v pevnej obuvi na brucho zhora v polohe G. D. ležmo na pevnej podložke, nie len pasívne prenesenie váhy tela útočníka na pomaly položené chodidlo na brucho G. D.. Relatívne formovaný a ohraničený krvný výron kože a podkožia v dolnej polovici prednej plochy ľavého stehna sa rozsahom približuje zraneniu hornej strednej časti brucha a tiež nezodpovedá mechanizmu vzniku úderom päšťou alebo kopnutím okrajom topánky/chodidla, ale mohlo veľmi dobre vzniknúť pôsobením väčšej plochy alebo aj celej plochy topánky pri dupnutí na stehno zhora, alebo aj opakovanými dupnutiami. V prípade tupých poranení, zistených na tele G. D., je vylúčené, aby si predmetné poranenia spôsobil sám, pretože zranenia takého rozsahu a lokalizácie (s ohľadom na ich vzájomné vzdialenosti a rozmiestnenie po tele) nemôžu vzniknúť jednoduchým pádom na taký rovný povrch, aký bol v miestnosti, kde bolo telo zomrelého nájdené a kde k smrti G. D. pravdepodobne aj došlo. Rozloženie a početnosť zranení hlavy, tváre, hrudníka, brucha a ľavého stehna, svedčí o tom, že sa muselo jednať o opakované prudké a silné údery (päšťou, kopnutím, dupnutím chodidlom v obuvi), aktívne cielene vedené zo strany inej osoby do viacerých častí tela poškodeného, pričom jeho smrť spôsobilo tupé poranenie brucha. Typické obranné poranenia, ktoré by svedčili pre aktívnu sebaobranu voči útoku, neboli na tele poškodeného zistené. Pri útoku na hlavu a tvár musel byť útočník buď v vzpriamenom postavení spolu s G. D. a viesť teda útok päšťou do oblasti pravého oka spredu, teda v pozícii aspoň približne tvárou v tvár, i keď úder mohol byť hypoteticky vedený aj v polohe G. D. ležmo pri sklone útočníka nad jeho telo. Minimálne zranenie nosa bolo spôsobené najpravdepodobnejšie dupnutím alebo kopnutím, teda muselo vzniknúť až v polohe G. D. ležmo. Pre uvedené svedčí nález zranení na oboch stranách hrudníka a brucha. Úder vedúci k smrteľnému zraneniu brucha bol vedený zhora na prednú brušnú stenu, teda poškodený pravdepodobne ležal na chrbte na pevnej podložke. V úvode útoku mohol byť ešte G. D. pri vedomí a na zemi sa otáčať, napr. z chrbta na bok. Minimálne v prípade poranenia hornej strednej časti brucha muselo dôjsť k prudkému dupnutiu po bruchu, čo bolo rozhodujúce pre vznik smrteľného poranenia. Obdobným spôsobom bolo pravdepodobne spôsobené aj poranenie ľavého stehna. Smrť G. D. bola konštatovaná na mieste, kde utrpel zranenia pri útoku inej osoby, následkom ktorých zomrel dňa 05.06.2019 o 16:00 hod. Pravdepodobný čas smrti je stanovený na 10:00 hod. až 15:00 hod. toho istého dňa. Smrť nastala v časovom rozsahu rádovo niekoľkých minút, keďže došlo k masívnemu krvácaniu do brušnej dutiny, ktoré vznikalo za aktívnej činnosti krvného obehu a tiež nález speneného krvavého obsahu v dýchacích cestách svedčí, pre miešanie prúdiaceho vzduchu

s krvou (zatekajúcou z poranenia nosa) za vzniku peny aktívnymi nádychmi, t.j. smrť nenastala okamžite po kruciálnom údere do brucha.

Vzhľadom na stupeň alkoholického ovplyvnenia a opakované silné údery do hlavy, ktoré poškodený utrpel a ktoré viedli aj k vnútrolebkovému krvácaniu možno predpokladať, že po týchto úderoch ostal v bezvedomí. Poškodený mohol byť schopný sa brániť len v úvodnej fáze útoku. Na základe vyšetrení možno usudzovať, že poškodený G. D. bol v okamihu smrti už vo fáze vylučovania alkoholu z krvi a v okamihu smrti nebol pod vplyvom psychoaktívnych látok a liečiv. Významné alkoholické ovplyvnenie sa mohlo podieľať na smrti G. D. niekoľkonásobným spomalením reakčnej doby na vonkajšie podnety, poruchou koordinácie pohybov, vrátane sťaženej kontroly rovnováhy pri postoji a chôdzi.

Zo znaleckého posudku G.. A. M., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (č.l. 385 - 482) vyplýva, že u obžalovaného nebolo zistené duševné ochorenie v užšom slova zmysle, t.j. psychóza ani prechodná duševná porucha, ktorá by mala podstatný vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacíe schopnosti. Obžalovaný má emočne nestabilnú poruchu osobnosti (abnormne štrukturovanú osobnosť s prevažujúcimi rysmi emočnej nestálosti, nezdržanlivosti, impulzivity a disociality), ktorá je z forenzného hľadiska považovaná za poruchu trvalú, liečbou neovplyvniteľnú, syndróm závislosti od alkoholu v klinicky rozvinutom štádiu a v dobe spáchania skutku jednoduchú opitnosť. Obžalovaný mohol v čase spáchania skutku rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie mohol ovládať. Jeho rozpoznávacíe schopnosti boli zachované a ovládacie schopnosti boli v dôsledku požitého alkoholu forenzne nevýznamne znížené. U obžalovaného bol preukázaný sklon k zneužívaniu návykových látok, bol u neho zistený syndróm závislosti od alkoholu v klinicky rozvinutom štádiu, ktorý sa prejavuje sekundárne zvýšenou toleranciou, stratou kontroly - neschopnosťou prestať aj napriek narastajúcim sociálnym dôsledkom, manifestáciou abstinenčnej symptomaticy po vynechaní potrebnej dávky alkoholu (potenie, nespavosť, tras...), sociálnymi dôsledkami pitia. U obžalovaného neboli zistené dokázateľné psychické alebo somatické zmeny závažnejšieho charakteru, ktoré by boli spôsobené požívaním návykových látok. Alkoholické opojenie malo deliberujúce účinky na správanie a konanie obžalovaného. Obžalovaný vzhľadom na svoj duševný stav bol schopný rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť tohto konania a svoje konanie ovládať. Obžalovaný je v súčasnej dobe schopný účasti na trestnom konaní a je schopný plne chápať zmysel trestného konania v inkriminovanej veci ako aj eventuálne zmysel udeleného trestu. Pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska v súčasnej dobe nie je nebezpečný pre spoločnosť. Vzhľadom na zistený stupeň závislosti od alkoholu navrhuje obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Zo znaleckého posudku KEÚ č. PPZ-KEU-SL-EXP-2019/1821 odvetvie mechanoskopia (č.l. 354-367) bol zistený pravdepodobný spôsob vzniku zistených mechanických poškodení na zaistených stopách a predmetoch, a to na stope č. 3 (kožená bunda), stope č. 10 (spodná časť metly), stope č. 11 (nohavice čiernej farby), stope č. 13 (tričko čiernej farby), predmete č. 15 (bunde tmavomodrej farby).

Zo znaleckého posudku KEÚ č. PPZ-KEU-SL-EXP-2019/1821 odvetvie kriminalistická genetická analýza (č.l. 368 - 376) mal súd preukázané, že z výsledkov DNA analýzy a porovnania vyplýva, že u časti zaistených krvných stôp z obhliadky miesta činu, biologického materiálu bola izolovaná DNA mužského pôvodu a zistený rovnaký DNA profil zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru osoby G. D.. DNA analýzou bolo ďalej dokázané, že pôvodcom časti analyzovaného biologického materiálu v niektorých stopách je osoba obžalovaného, pôvodcom analyzovaného biologického materiálu u časti stôp je osoba M. Y., osoba B. R. a osoba G. V.. U časti stôp bola zistená zhoda DNA profilu s inou osobou, resp. nebol zistený zhodný DNA profil. Podľa záverov posudku ďalej možno uviesť hypotézu, že u časti stôp pôvodcami častí prímiesí v zmiešanom biologickom materiály sú osoby B. R. a G. V., ako aj osoby G. V. a G. D.. Časť biologického materiálu nebola vhodná na interpretáciu a individuálnu identifikáciu, DNA analýza časti krvných stôp bola opakovane neúspešná a u časti stôp nebola skúmaním zistená prítomná viditeľnosť ani latentných krvných stôp.

Súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov:

Zo zápisnice o trestnom oznámení (č.l. 1) bolo zistené, že Q. W., ktorá bola neskôr vypočutá v pozícii svedkyne, dňa 05.06.2019 o 21:00 hod. podala trestné oznámenie, v ktorom uviedla, že dňa 05.06.2019 v čase okolo 15:25 hod. prišiel ku nej do predajne, v ktorej pracuje, muž neskôr identifikovaný ako obžalovaný, ktorý jej povedal, že vedľa v budove leží na zemi muž a asi je mŕtvy, aby zavolała záchranku. Na to zavolała svojho kolegu D. Ú., aby tam s ňou išiel, lebo sama sa bála. Keď vošli do miestnosti v budove, videla tam tri osoby. Boli tam dve ženy a na zemi ležal muž, ktorý sa nehýbal. Staršia z týchto žien utierala podlahu. Po tom ako zistila, že muž ležiaci za zemi nejaví známky života, zavolała záchranku. Okrem dvoch žien bol v miestnosti prítomný aj ďalší muž v čiernom oblečení, ktorý bol počas jej príchodu von, vykonával malú potrebu. Tento muž mal jedno oko podliate krvou.

Zo zápisu o dychovej skúške (č.l. 18) mal súd preukázané, že obžalovanému bola dňa 05.06.2019 v čase o 18:13 hod. nameraná hodnota 1,02 mg/l alkoholu v dychu a o 18:38 hod. toho istého dňa 0,94 mg/l alkoholu v dychu.

Z predbežnej správy zo súdnej pitvy (č.l. 343) vyplývajú rovnaké skutočnosti týkajúce sa smrti G. D. aké boli zistené v rámci znaleckého dokazovania zo súdnej pitvy poškodeného.

Zo záznamu Rýchlej zdravotnej pomoci Brezno (č.l. 346 - 348) mal súd preukázané, že dňa 05.06.2019 prišla o 15:47 hod. na miesto činu rýchla zdravotná pomoc, ktorej boli poskytnuté informácie o G. D. tak, že o 11:00 hod. sa s pacientom rozprávala kamarátka, asi o 14:15 hod. ho našli ležať na dlážke, nebol s ním kontakt.

Z vyúčtovania pohrebných nákladov (č.l. 190 - 194) bolo zistené, že náklady na pohreb G. D. boli v celkovej výške 943,36 €.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu (č.l. 451 - 479) je zrejmé miesto spáchania trestného činu.

Z úmrtného listu (č.l. 523) mal súd preukázané, že G. D. zomrel dňa 05.06.2019.

Zo správy NsP Brezno (č.l. 535) vyplýva, že obžalovaný je evidovaný v evidencii psychiatrickej ambulancie.

Zo správy ÚPSVR Brezno (č.l. 614) bolo zistené, že obžalovaný bol v minulosti poberateľom dávok v hmotnej núdzi. Naposledy bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 01.05.2016 do 12.09.2017.

Z oznámenia Centra pre liečbu drogových závislostí Banská Bystrica (č.l. 611) mal súd preukázané, že obžalovaný nie je evidovaný v ich ambulancii.

Z rozsudku Okresného súdu Brezno sp.zn. 3T/117/2019 zo dňa 10.02.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3To/54/2020 zo dňa 13.05.2020 (č.l. 755 - 758, 922 - 929) vyplýva, že obžalovaný bol oslobodený spod obžaloby, v zmysle ktorej bol obvinený zo spáchania zločinu „Ublíženie na zdraví“ podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Z rozsudku Okresného súdu Brezno sp.zn. 4T/127/2019 zo dňa 17.02.2020 (č.l. 879 - 886) bolo zistené, že svedkyňa M. Y. bola právoplatne uznaná vinnou zo spáchania pokračovacieho zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., ktorý mala v bode 1 spáchať tak, že dňa 05.06.2019 približne o 15:30 hod. v miestnosti na druhom poschodí v budove bývalých kasární s orientačným číslom 2673 na ulici ČSA v Brezne, M. Y. najprv slovnou žiadala od G. D., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R., W. L. XXXX/XX výdavok z peňazí, ktoré mu dal jej manžel O. Y., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom R. a keď na to G. D. nereagoval, počas toho, ako ho fyzicky napádal jej manžel O. Y. údermi päšťami, obžalovaná M. Y. pristúpila k G. D., ktorý ležal na zemi, udrela ho dlaňou do tváre najmenej dvakrát, následne mu stiahla šuštiakové nohavice, prehľadala vrecká a zobrala mu z nich finančnú hotovosť vo výške 5,- €. Za to jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zo správy OR PZ v Brezne (č.l. 763) vyplýva, že voči B. R. nebolo v rokoch 2019 - 2020 vznesené obvinenie v súvislosti so smrťou G. V., nar. XX.XX.XXXX.

Z rozsudku Okresného súdu Brezno sp.zn. 1T/205/2005 zo dňa 12.06.2006, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 2To/357/2006 zo dňa 11.01.2007 (č.l. 908 - 921) mal súd preukázané, že obžalovaný bol uznaný za vinného o.i. aj zo zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a štyri mesiace v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z hodnotenia obžalovaného v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica (č.l. 930) bolo zistené, že správanie obžalovaného vo výkone väzby je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov ZVJS plní bez pripomienok, v styku s obvinenými konfliktné situácie nevyvoláva a v osobných veciach si udržiava poriadok. Disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Z odpisu registra trestov na obžalovaného (č.l. 932 - 933) vyplýva, že obžalovaný bol doteraz päťkrát súdne trestaný, pričom v troch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Odsúdenie Okresného súdu Brezno pod sp.zn. 1T/205/2005, ktorým bol uznaný vinným o.i. za zločin „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. obžalovaný nemá zahladené.

Z lustrácie v evidencii priestupkov obžalovaného (č.l. 934 - 939) bolo zistené, že obžalovaný spáchal v minulosti tri priestupky. Dňa 16.12.2016 obžalovaný spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu tým, že vo vestibule železničnej stanice fyzicky napadol G. L. a to tak, že ho udrel do tváre. Za tento priestupok mu bolo uložené pokarhanie. Dňa 16.10.2018 obžalovaný spáchal ďalší priestupok proti občianskemu spolunažívaniu tak, že fyzicky napadol svoju manželku M. Y. takým spôsobom, že ju opakovane udrel dlaňou a päšťou do oblasti tváre, kopol a opakovane udieral drevenou latou po tele. Za tento priestupok bola obžalovanému uložená pokuta vo výške 30,- €. Napokon dňa

21.03.2019 obžalovaný spáchal priestupok tým, že pil alkohol na verejnosti, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30,- €.

Z lustrácie Generálnej prokuratúry SR (č.l. 940 - 949) mal súd preukázané, že voči obžalovanému nie je v súčasnosti vedené žiadne iné (neskončené) trestné konanie.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne (č.l. 950) vyplýva, že obžalovaný doteraz nikde nepracoval.

Z odpisu registra trestov na B. R. (č.l. 951 - 953) bolo zistené, že svedok B. R. bol doteraz desaťkrát súdne trestaný, pričom v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Vykonaným dokazovaním mal súd spoľahlivo preukázané, že žalovaný skutok sa stal, tento vykazuje znaky trestného činu a za jeho spáchanie je obžalovaný trestne zodpovedný.

Existenciu (spáchanie) žalovaného skutku mal súd preukázanú najmä výpoveďami priamych svedkov B. R. a G. V., ktorých vyjadrenia súd vyhodnotil ako hodnoverné a majúce logickú súvislosť. Ich výpovede sú podporené predovšetkým znaleckým posudkom z pitvy G. D., v rámci ktorého sa znalci vyjadrili aj k spôsobu a mechanizmu vzniku spôsobených zranení.

Ku skutku preukázateľne došlo v objekte bývalých kasární v Brezne, kde v tom čase prebývali obžalovaný so svojou manželkou M. Y., ako aj svedkovia B. R. a G. V.. Všetci štyria boli taktiež prítomní na mieste činu v čase spáchania skutku, t.j. v čase, keď došlo k fyzickému útoku, ako aj smrti poškodeného G. D..

Spáchanie skutku, pri ktorom došlo k smrti poškodeného G. D., predchádzalo stretnutie obžalovaného a jeho manželky M. Y., B. R. a G. V. v objekte bývalých kasární, a to dňa 05.06.2019 už v ranných hodinách. Svedok B. R. pomohol obžalovanému preniesť posteľ a potom všetci štyria pili alkohol. Obžalovaný spolu so svedkyňou M. Y. podľa ich zhodného vyjadrenia popíjali už predtým. Následne všetci štyria išli do mesta Brezno, kde stretli G. D., ktorý sa k nim pridá. Svedkyňa M. Y. s G. V. išli na nákup do čínskeho obchodu a ostatní, t.j. obžalovaný, B. R. a G. D. ostali v parku v centre mesta, kde pili alkohol. Po tom, ako sa svedkyňa M. Y. a G. A. V. vrátili z čínskeho obchodu do parku, všetci piati spoločne pili alkohol. Obžalovaný spolu s G. D. z parku odišli na Mazorník za matkou obžalovaného, ku ktorej si obžalovaný išiel pýtať peniaze. Svedkyňa Y. Y., matka obžalovaného, dala obžalovanému bankovku v nominálnej hodnote 20,- €, pretože nemala drobné, z ktorej jej podľa dohody mal obžalovaný vrátiť 10,- €. Obžalovaný s G. D. následne z Mazorníka odišli a cestou sa zastavili v obchode, v ktorom G. D. kúpil alkohol. Potom sa obaja vrátili do objektu bývalých kasární, konkrétne do miestnosti, kde býval obžalovaný spolu so svedkyňou M. Y.. V tejto miestnosti už boli prítomní svedkovia M. Y., B. R. a G. V., ktorí tam popíjali alkohol.

Z vykonaných dôkazov bolo ďalej preukázané, že svedkyňa M. Y. spolu s obžalovaným začali od G. D. pýtať peniaze, konkrétne išlo o výdavok vo výške 5,- € až 10,- €, ktoré mu predtým dal obžalovaný na kúpu alkoholu cestou od jeho matky. Poškodený G. D. v čase, keď od neho obžalovaný spolu so svedkyňou M. Y. pýtali peniaze, sedel na stoličke. Keďže G. D. nemal žiadne peniaze, došlo medzi nimi k hádke a obžalovaný udrel G. D. dlaňou do tváre, v dôsledku čoho G. D. spadol na zem. G. D. sa však opätovne postavil, avšak obžalovaný ho minimálne jedenkrát prudko udrel pästou do oblasti tváre k pravému oku, po čom G. D. opätovne spadol na zem a po tomto údere ostal ležať na zemi. Obžalovaný následne pokračoval v útoku voči G. D., ktorý ležal na zemi a to takým spôsobom, že ho opakovane prudko a silno kopal do oblasti hlavy a tváre, hrudníka, brucha a ľavého stehna, pričom tento útok zintenzívňoval prudkými dupnutiami alebo dupnutím a skočením nohou zhora na brucho, po čom G. D. ostal ležať na zemi v bezvedomí, z ktorého sa neprebral. Obžalovaný tak G. D. spôsobil viaceré zranenia (opísané v znaleckom posudku z pitvy poškodeného - str. 17 rozsudku), v dôsledku ktorých zomrel na mieste.

Po tom ako poškodený G. D. ostal nehybne ležať na zemi, obžalovaný spolu so svedkyňou M. Y. mu poskytli prvú pomoc, a to tak, že obžalovaný mu dával masáž srdca a svedkyňa M. Y. mu dávala umelé dýchanie. Keďže sa im G. D. nepodarilo oživiť, išiel obžalovaný zavolať pomoc do najbližšieho obchodu, pretože nik z nich nemal pri sebe mobilný telefón. Keď obžalovaný odchádzal ešte prítomným povedal, aby keď príde sanitka povedali, že G. D. tam tak našli a aby nepovedali na neho, že ho zbil. Medzitým svedkovia B. R. a G. Á. V. poumývali dlážku, na ktorej bolo rozliate aj víno a poutierali poškodeného G. D. od krvi a snažili sa mu obliecť nohavice, pretože G. D. bol nahý. Predtým mu totiž nohavice vyzliekla svedkyňa M. Y., keď od neho pýtala peniaze. Nohavice sa im však podarilo G. D. obliecť len do polovice. Obžalovaný po tom, ako odišiel z objektu bývalých kasární, vošiel do obchodu JYSK, kde povedal predavačke, svedkyňi Q. W., že v kasárňach našiel svojho kamaráta, aby zavolała sanitku. Svedkyňa Q. W. mu však nechcela uveriť a najskôr sa chcela presvedčiť, či obžalovaný skutočne hovorí pravdu. Spolu so svojim kolegom D. Ú. a obžalovaným išla teda do objektu bývalých kasární, kde v miestnosti na zemi ležal poškodený G. D., ktorému skúsila tep a následne zavolała sanitku.

Po príchode sanitky obhliadajúca lekárka svedkyňa G. Y. R. skonštatovala smrť G. D. a keďže mala podozrenie, že smrť vznikla cudzím zavinením, zavolała policajtov. Po príchode polície, obžalovaný policajtom hovoril, že G. D. tam takto našli, že ho zbili deti a on tam prišiel. Obžalovaný, ako aj svedkovia M. Y., B. R. a G. V. boli po príchode polície agresívni, najagresívnejší však bol obžalovaný spolu so svedkyňou M. Y.

Pokiaľ ide o obhajobu obžalovaného, súd uvádza, že jeho verzia priebehu skutku, nebola preukázaná žiadnym z vykonaných dôkazov. Verziu obžalovaného mala potvrdiť jedine svedkyňa M. Y., ktorá bola mimochodom odsúdená v inom konaní za skutok spáchaný na G. D. v čase, keď došlo k jeho smrti. Obžalovaný však nielenže vypovedal o viacerých skutočnostiach rozdielne, ale navyše aj v jeho výpovedi a výpovedi svedkyne M. Y. boli zaznamenané také nezrovnalosti a rozpory, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný počas trestného konania klamal s cieľom vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Obžalovaný sa počas celého konania snažil súd presvedčiť, že smrť poškodeného G. D. zavinił svedok B. R. a nie on.

Prvý rozpor vo výpovedi obžalovaného oproti skutkovému stavu, ktorý bol na hlavnom pojednávaní ustálený, je v tom, že podľa vyjadrenia obžalovaného, keď sa obžalovaný s G. D. vrátili do objektu bývalých kasární, jeho manželka M. Y., poprosila G. D., aby išiel kúpiť do obchodu nejaký alkohol a dala mu 5,- € až 10,- €. G. D. sa vrátil asi po 20 - 30 minútach a nemal nič, ani nákup ani peniaze. Táto verzia obžalovaného však nebola ani jedným z priamych svedkov potvrdená, dokonca ani svedkyňou M. Y., ktorá obžalovanému evidentne svojou výpoveďou učenou na hlavnom pojednávaní chcela pomôcť. Svedkyňa M. Y. v tejto súvislosti uviedla, že keď sa obžalovaný s G. D. vrátili z Mazorníka, pýtala si od obžalovaného výdavok, ktorý jej na to povedal, že výdavok má pri sebe G. D.. Rovnako svedkovia B. R. a G. V. v tomto smere uviedli, že keď sa obžalovaný vrátil z Mazorníka, obžalovaný pýtal od G. D. nejaké peniaze a následne sa začala bitka.

Ďalšie rozpory boli zaznamenané vo výpovediach obžalovaného z prípravného konania s výpoveďou učenou na hlavnom pojednávaní. Kým obžalovaný v prípravnom konaní tvrdil, že keď B. R. začal útočiť na G. D., B. R. sedel na posteli, na hlavnom pojednávaní už uvádzal, že B. R. v tom čase stál pri dverách. Obžalovaný ďalej v prípravnom konaní uviedol, že B. R. udrel päťou do tváre G. D., ktorý na to spadol na zem. Na zemi ho B. R. ešte asi dvakrát kopol a to buď do brucha alebo chrbta. Až potom obžalovaný pristúpil k G. D., ktorý ležal na zemi a dvakrát ho udrel päťou po tvári. Taktiež ho obžalovaný dva až trikrát kopol asi do hrudníka. Potom mu B. R. ešte dupol na brucho.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný už k útoku na poškodeného G. D. uvádzal, že po tom, ako G. D. prvýkrát spadol na zem, kde ho ešte B. R. kopal, G. D. sa ešte raz postavil a obžalovaný ho začal prehľadávať, či nemá peniaze. Keď peniaze nenašiel, tak dal G. D. facku, pretože bol nahnevaný. G. D. mu facku vrátil a ešte mu dal päťou do tváre. Obžalovaný mu následne úder päťou do tváre vrátil, po čom G. D. spadol na zem. Na zemi ho ešte dvakrát kopol do hrudníka, ktorý si však G. D. chránil rukami. Potom obžalovaný prestal, nechcel mu viac ubližovať a poslal G. D. domov. Medzitým sa B. R. postavil a povedal, že nikde nepôjde, lebo sa bál, že ho pôjde udať. Vtedy B. R. G. D. dupol na brucho.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nevedel vysvetliť rozpory vo svojich výpovediach. V tejto súvislosti len uviedol, že bol v šoku a to čo povedal v prípravnom konaní nie je pravda.

Obžalovaného verzia útoku na poškodeného G. D. nie je potvrdená ani výpoveďou svedkyne M. Y.. Táto sa v prípravnom konaní nevedela podrobne vyjadriť k útoku a len stručne uviedla, že G. D. najskôr udrel päťou do tváre B. R. a až potom sa pripojil obžalovaný, ktorý tiež udrel G. D., ale nevie do akej oblasti, nevie uviesť, ani koľkokrát ho udrel. G. D. ostal ležať na zemi, kde ho bili obžalovaný a B. R., ale nevedela uviesť kto a akou intenzitou koho bil.

Svedkyňa na hlavnom pojednávaní k priebehu útoku na poškodeného G. D. uviedla, že najskôr si pýtala od G. D. výdavok, ale on nereagoval. G. D. sedel na stoličke. Následne sa B. R. postavil z postele a začal ho biť dľaňami po tvári. B. R. podľa svedkyne zareagoval takto preto, lebo nikdy G. D. nemal rád a dokonca ho podozrieval z toho, že mal pomer s jeho priateľkou G. V. a chcel ho za to zbit'. Možno mu to v tom čase prišlo do hlavy a preto si na ňom vyvíšil zlosť. Následne svedkyňa pristúpila k G. D. a dala mu dve alebo tri facky a peniaze mu vybrala z vrečka. Obžalovaný tak isto pristúpil k G. D., dal mu facku do tváre a pýtal sa ho, kam dal peniaze. Najskôr G. D. na to nereagoval, ale keď ho obžalovaný ďalšíkrát udrel, postavil sa zo stoličky G. D. a začal sa ho pýtať, čo sa deje. Obžalovaný sa znova opýtal kam dal peniaze. G. D. povedal, že žiadne peniaze nemá. Pristúpila teda k obžalovanému, chytila ho za ruku a povedala mu, že peniaze mu vybrala z vrečka. Odvtedy sa obžalovaný G. D. nedotkol. Nespomína si na to ako sa G. D. dostal na dlážku, ale vie o tom, že B. R. naňho dupol silou. Dupol mu na brucho.

Svedkyňa po upozornení na rozpory v jej výpovediach uviedla, že keď vypovedala v prípravnom konaní bola v šoku a v strese a policajti im z každej strany hovorili, že môžu ísť na dvadsať rokov do basy.

Súd vyhodnotil výpoveď svedkyne M. Y. ako nehodnovernú a účelovú v snahe pomôcť obžalovanému zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Podľa tejto svedkyne dal obžalovaný G. D. len jednu facku a keď mu povedala, že peniaze od G. D. má, obžalovaný sa ho viac nedotkol. Takýto priebeh nevyplýva nielenže z výpovede svedkov B. R. a G. V., ktoré súd vyhodnotil ako hodnoverné a majúce logickú súvislosť, ale ani z výpovede samotného obžalovaného, ktorý priznal okrem facky a úderu do tváre aj kopance do hrudníka. Navyše obžalovaný uviedol, že G. D. prestal biť, pretože mu už nechcel viac ubližovať a nie preto, že by mu jeho manželka povedala, že hľadané peniaze našla. Svedkyňa M. Y. navyše uviedla, že B. R. mal poškodeného ešte biť aj po dupnutí na brucho, ktoré mu spôsobilo smrť a bol to práve B. R.Š. a nie obžalovaný, ktorý im povedal, aby keď príde sanitka povedali, že G. D. tam tak našli. Ani tieto skutočnosti neboli potvrdené nielenže svedkami B. R. a G. V., ale ani samotným obžalovaným.

Naproti výpovediam obžalovaného a svedkyne M. Y. existuje verzia skutku podľa výpovede ďalších dvoch očítých svedkov B. R. a G. V., ktorí boli prítomní v čase spáchania skutku. Títo dvaja svedkovia takmer zhodne opísali priebeh okolností, ktoré sa dňa 05.06.2019 odohrali, a to už od ranných hodín toho dňa až po ich zadržanie.

Keďže svedkyňa G. V. zomrela ešte pred podaním obžaloby jej výpoveď z prípravného konania bola prečítaná na hlavnom pojednávaní. Svedok B. R. na hlavnom pojednávaní vypovedal takmer zhodne ako v prípravnom konaní, aj keď bolo zrejmé, že na niektoré veci si už nepamätá, resp. mal tendenciu zľahčovať fyzický útok obžalovaného voči G. D. tým, že údery a kopy označoval za menej silné. Súd preto vychádzal z výpovede svedka B. R. z prípravného konania, keďže táto bola učinená krátko po spáchaní skutku, pričom svedok nevedel hodnoverne odôvodniť čiastočné rozpory vo svojich výpovediach. Súd neakceptoval vyjadrenie svedka B. R., že vypovedal tak preto, lebo mal vypité, keďže výpoveď svedka bola vykonávaná až po jeho vytriezvení.

Svedok B. R. v prípravnom konaní k spôsobu útoku na poškodeného G. D. uviedol, že po tom, ako obžalovaný pýtal od G. D. peniaze, obžalovaný dal G. D. facku takou silou, že G. D. padol zo stoličky na zem. G. D. nevládal vstať do zeme, mal dosť vypité, podarilo sa mu však postaviť a následne dal obžalovanému facku. Tá facka bola však slabá, mal vypité, nevládal. Na to sa obžalovaný nazlostil, tak mu udrel päťou do hlavy, G. D. na to padol znovu na zem a to tak, že ostal ležať na chrbte. Následne na to mu obžalovaný začal kopať do brucha a potom mu ešte kopal do hlavy. Kopal mu do brucha tak, že nohou mu dupal po bruchu, dupnúť mohol 5 - 6 krát, boli to dosť silné kopy. Potom mu kopal do hlavy, mohol mu kopnúť do hlavy 2 - 3 krát, tiež to boli dosť silné kopy, kopal mu do hlavy spredu. Potom mu ešte šliapol na hlavu tak ako keby dupal, takto mu mohol šliapnúť na hlavu zo dvakrát.

Svedok B. R. aj vo svojej ďalšej výpovedi učinenej v prípravnom konaní (č.l. 220) sa vyjadril k útoku obžalovaného tak, že keď G. D. sedel na stoličke, tak ho obžalovaný udrel päťou, že G. D. padol na zem. Trošku sa postavil, ale mal vypité, chcel asi obžalovaného udrieť, avšak padol na zem. Keď bol G. D. na zemi, tak ho obžalovaný stále kopal a pýtal od neho výdavok. Snažil sa obžalovaného dať preč, aby ho nechal, ale on si nedal povedať a stále ho kopal. Vie, že ho kopal do oblasti hlavy. Tiež videl, ako mu šliapol na hrudník a tvár. Stále obžalovanému hovoril, že má dosť, aby ho nechal, ale on pokračoval. Verzia svedka B. R. je podporená svedeckou výpoveďou G. V.. Táto v prípravnom konaní k útoku na poškodeného G. D. uviedla, že ako G. D. povedal, že nemá peniaze, tak mu M. Y. začala trhať nohavice a hľadať peniaze. G. D. sa však nijako nebránil, bol opitý. Potom ku nemu pristúpil obžalovaný a udrel G. D. päťou do tváre. Ako ho udrel, G. D. spadol na zem. Pred samotným útokom G. D. sedel na stoličke. Keď G. D. ležal na zemi, obžalovaný ho začal kopať, kopal ho tým spôsobom, že mu stúpil do tváre, raz mu kopol do tváre a potom ho začal kopať do hlavy, do tela, proste všade. G. D. po celý čas ležal na chrbte, nijako sa útokom nebránil. Ona spoločne s B. R. obžalovanému povedali, aby ho prestal kopať. Obžalovaný ho prestal kopať, keď G. D. ležal na zemi ako mŕtvy. Ona sa na to už nemohla pozeráť, tak vyšla na chodbu.

Spôsobom zranení a mechanizmom ich vzniku sa zaoberali aj znalci vo svojom znaleckom posudku z pitvy poškodeného G. D., ktorí uviedli, že vonkajšie nálezy na tele G. D. svedčia jednoznačne pre opakované pôsobenie vonkajšieho mechanického násillia tupého charakteru, predovšetkým na oblasť hlavy, hrudníka, brucha a ľavého stehna, pričom pôsobiace násillie dosahovalo strednú až vysokú intenzitu pôsobiacej sily a malo charakter viacerých prudkých úderov/nárazov na povrch tela (údery päťou, kopnutia nohou, dupnutia nohou). Smrteľné zranenie vzniklo minimálne jedným prudkým úderom do oblasti hornej strednej časti brucha, ktorý s najväčšou pravdepodobnosťou predstavoval dupnutie v obuvi po bruchu. Zranenia v oblasti tváre boli spôsobené minimálne štyrmi prudkými údermi/nárazmi pevného predmetu na tvár, pričom mohlo sa jednať o úder päťou, zranenie nosa mohlo veľmi dobre vzniknúť dupnutím topánkou alebo kopnutím chodidlom v pevnejšej obuvi. Na oblasť hrudníka a brucha pôsobilo násillie charakteru prudkých úderov opakovane a viacložiskovo. Vzhľadom na lokalizáciu poranení možno uvažovať o minimálne ôsmich samostatných úderoch do hrudníka a brucha, ktoré mohli

mať charakter úderov päšťami a/alebo kopnutím chodidlom v pevnej obuvi. Rozloženie a početnosť zranení hlavy, tváre, hrudníka, brucha a ľavého stehna, svedčí o tom, že sa muselo jednať o opakované prudké a silné údery (päšťou, kopnutím, dupnutím chodidlom v obuvi), aktívne cielene vedené zo strany inej osoby do viacerých častí tela poškodeného.

Závery znaleckého posudku týkajúce sa mechanizmu vzniku zranení poškodeného korešpondujú s výpoveďou svedka B. R. a svedkyne G. V., ktorá síce neopísala tak podrobne útok na poškodeného ako svedok B. R., avšak uviedla, že obžalovaný kopal G. D., keď tento ležal na zemi „do hlavy, do tela, proste všade“. Je vysoko pravdepodobné, že keby súd vzal do úvahy verziu obžalovaného o spôsobe útoku na poškodeného, poškodený by nemal také rozsiahle zranenia aké v skutočnosti utrpel. Súd len opakuje, že podľa obžalovaného mal poškodený dostať od B. R. jeden úder päšťou do tváre, po ktorom spadol na zem. Na zemi ho mal B. R. dvakrát kopnúť do brucha alebo chrbta, potom ho mal obžalovaný dvakrát udrieť päšťou do tváre a dva až trikrát ho kopnúť do hrudníka. Následne mu mal B. R. dupnúť na brucho. Takýto popis útoku obžalovaným rozhodne nezodpovedá záverom znaleckého posudku, v zmysle ktorého rozloženie a početnosť zranení hlavy, tváre, hrudníka, brucha a ľavého stehna, svedčí o tom, že sa muselo jednať o opakované prudké a silné údery (päšťou, kopnutím, dupnutím chodidlom v obuvi), aktívne cielene vedené zo strany inej osoby do viacerých častí tela poškodeného. Súdu taktiež neuniklo, že o tom, že svedok B. R. mal dupnúť poškodenému G. D. na brucho a tak mu spôsobiť smrť, začal obžalovaný ako aj svedkyňa M. Y. uvádzať až po tom, ako boli známe výsledky pitvy, a teda bolo známe, ktorý úder spôsobil G. D. smrť.

Súd ďalej poukazuje aj na správanie obžalovaného po spáchaní skutku. Keď obžalovaný zistil, že poškodený G. D. nereaguje, išiel zavolať pomoc, lebo nemal mobilný telefón. Prítomným ešte povedal, aby nepovedali na obžalovaného, že ho zbil, ale že ho tam tak našli. Táto skutočnosť vyplýva z výpovedí svedkov B. R. a G. V.. Obžalovaný, rovnako ako svedkyňa M. Y., túto skutočnosť popierajú, avšak ich výpovede aj v tomto smere súd považuje za nepravdivé a účelové. Svedkyňa M. Y. dokonca uviedla, že práve svedok B. R. im mal povedať, aby na neho nepovedali, že zbil G. D.. Takto pritom vypovedala až na hlavnom pojednávaní, evidentne po tom, ako jej boli známe výpovede svedkov z prípravného konania. Súd však nemá dôvod neveriť svedkom B. R. a G. V. aj v tomto smere, keďže ich výpovede sa zhodujú aj v iných častiach.

Práve obžalovaný po spáchaní skutku veľmi aktívne vystupoval, či už pri hľadaní pomoci, ako aj po príchode polície. Obžalovaný svedkyňi Q. W. povedal, že v kasárňach našiel kamaráta. Policajtom D. C. a B.. M. Š., ktorí prišli na miesto činu, uviedol, že G. D. niekto dobil a takého ho tam našli, resp. že ho mali napadnúť nejaké deti. Obžalovaný vystupoval najagresívnejšie zo všetkých prítomných. Takéto (aktívne) správanie obžalovaného sa dá rozumovo odôvodniť, keďže si uvedomoval, že práve on zapríčinil smrť poškodeného. Súd nevidí žiadny dôvod, aby si obžalovaný vymýšľal príbeh o tom, že poškodeného tak našli, keby si nebol vedomý, že práve on zavinil smrť poškodeného. Aj podľa svedkyne Q. W. obžalovaný opakovane uvádzal, že ho tam našiel. Súd nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by už v tomto štádiu obžalovaný kryl svedka B. R., keby obžalovaný reálne tento skutok nespáchal. Taktiež podľa svedkyne G. Y. R. mladšia žena (M. Y.) hovorila, že v ten deň o 11:00 hod. odišla a že sa vrátila okolo 14:15 hod. a že táto osoba nejavila známky života. Podľa tejto svedkyne M. Y. šla potom do hystérie. Správanie svedkyne M. Y., ktorá sa aktívne po spáchaní skutku vyjadrovala k tomu, ako poškodeného našli, sa dá taktiež odôvodniť tým, že jednak chcela kryť obžalovaného (manžela) a napokon aj samú seba, keďže aj ona sa dopustila na poškodenom trestného činu (lúpeže).

V rámci svojej obhajoby obžalovaný poukázal na správanie svedkov B. R. a G. V., ktorí po spáchaní skutku umyli dlážku, poutierali poškodeného od krvi a snažili sa mu obliecť nohavice. Týmto podľa obžalovaného mali chcieť zahľadiť stopy. Súd uvádza, že takéto správanie samé o sebe neznamená, že skutok spáchal svedok B. R., pričom vyjadrenie svedkyne G. V. v tomto smere, že chceli G. D. obliecť, lebo bol nahý, je logické, keďže tam mala prísť sanitka. G. V. taktiež uviedla, že dlážku umývala preto, lebo tam bolo rozliate aj víno.

Súd teda nemá pochybnosti o hodnovernosti výpovedí svedkov B. R. a G. V.. Ich výpovede sú ucelené, jasné, logické a jednotlivé udalosti na seba nadväzujú.

Súd ďalej v súvislosti s hodnovernosťou svedkov B. R. a G. V., ktorú obžalovaný počas konania namietal uvádza, že je málo pravdepodobné, ba priam nereálne, aby sa títo dvaja svedkovia (B. R. a G. V.), ktorí spolu žili ako druh a družka dohodli ako budú vypovedať. Ku skutku došlo dňa 05.06.2019 o 16:00 hod., svedkovi B. R. bola obmedzená osobná sloboda dňa 05.06.2019 o 16:20 hod. (č.l. 57), následne v ten istý deň o 16:50 hod. bol zadržaný (č.l. 59) a prepustený bol zo zadržania dňa 06.06.2019 o 22:15 hod. (č.l. 75). Svedok B. R. bol následne vypočutý v pozícii svedka dňa 06.06.2019 o 22:20 hod. (č.l. 210), t.j. päť minút po jeho prepustení zo zadržania. Rovnako svedkyňi G. V. bola dňa 05.06.2019 o 16:20 hod. obmedzená osobná sloboda (č.l. 76), následne v ten istý deň o 16:50 hod. bola zadržaná

(č.l. 78) a dňa 06.06.2019 o 20:00 hod. prepustená zo zadržania (č.l. 95). Svedkyňa G. V. bola následne vypočutá v pozícii svedkyne dňa 06.06.2019 o 20:05 hod. (č.l. 204), t.j. päť minút po prepustení zo zadržania. Je preto preukázané, že títo dvaja svedkovia nemali objektívne čas ani priestor na nejakú dohodu ohľadom ich výpovede, keďže obaja boli nepretržite zadržaní a vypočutí v krátkom čase po prepustení zo zadržania. V čase výpovede svedkyne G. V. bol pritom svedok B. R. ešte stále zadržaný. Je teda preukázané, že od obmedzenia osobnej slobody sa títo dvaja svedkovia ani nestretli. Rovnako neobstojí tvrdenie obžalovaného, že svedkyňa G. V. vypovedala v neprospech obžalovaného preto, lebo sa bála svedka B. R.. Je totiž veľmi ťažko uveriteľné, že by táto svedkyňa opísala priebeh udalostí, a to až od rána toho dňa, tak podobne, ako svedok B. R., bez toho, aby sa vopred na výpovediach nedohodli. Na dohodu preukázateľne nemali žiadny priestor, keďže ako bolo spomenuté vyššie, obaja boli zadržaní. Z vykonaných dôkazov bolo teda spoľahlivo preukázané, že na poškodeného G. D. v inkriminovanom čase fyzicky útočili len dve osoby a to obžalovaný, ktorý G. D. bil až dovtedy, kým mu nespôsobil smrť a jeho manželka M. Y., ktorá udrela G. D. najmenej dvakrát päšťou do tváre, za čo bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Brezno sp.zn. 4T/127/2019 (č.l. 879). Z iných dôkazov nebolo preukázané, že by na G. D. fyzicky útočil aj B. R..

Súd ďalej uvádza, že rovnako ako výpoveď obžalovaného a výpoveď svedkyne M. Y., aj výpovede svedkýň Y. Y., matky obžalovaného a Y. D., sestry obžalovaného, vyhodnotil ako účelové. Tieto dve svedkyne uvádzali, že svedok B. R. sa im mal pri náhodnom stretnutí priznať, že aj on bil obžalovaného. Svedok B. R. v rámci svojej výpovede, ako aj v rámci konfrontácie so svedkýňami tieto informácie vyvrátil a to nielen v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom. Svedkyňa Y. Y. prirodzene ako matka nehodnotí svojho syna objektívne, verí mu, čo jej povie, myslí si, že policajti sa na obžalovaného hnevajú. Bagatelizuje jeho konanie, keď uvádza, že aj v minulosti bol obžalovaný trestne stíhaný za krádež napriek tomu, že nič neurobil. Vyšetrovateľ sa mal dokonca podľa nej dohodnúť so svedkom B. R. a tento jej mal do očí povedať, že obžalovaného raz dostane. Policajti sú podľa nej voči obžalovanému zaujatí, pripúšťa, že obžalovaného bili a že vypovedal pod nátlakom.

Napokon ani zo svedeckej výpovede svedka H. D. nevyplýva, že by smrť poškodeného mal spôsobiť svedok B. R.. Tento svedok síce uviedol, že jeho dcéra G. V. chodila ku nemu dobitá a bála sa svedka B. R.. Táto výpoveď je však veľmi nejasná, pričom nie je z nej jednoznačné, čoho sa mala týkať udalosť, o ktorej mu svedkyňa chcela povedať pravdu, keďže je zjavné, že svedok B. R. túto opakovane fyzicky napádal. Súd aj na tomto mieste opätovne zdôrazňuje, že svedkyňa G.Á. V. vypovedala o skutku v čase, keď sa objektívne nemohla dohodnúť so svedkom B. R. ako má vypovedať.

Je nepochybné, že v čase spáchania skutku, pri ktorom zomrel G. D., boli na mieste činu prítomné osoby, ktoré požívajú alkohol, žijú bezdomoveckým spôsobom života, majú nízke dosiahnuté vzdelanie a nižší intelekt. Súd v tejto súvislosti uvádza, že pri objasňovaní trestnej činnosti, ktorá je páchaná medzi takýmito osobami (bezdomovcami), nie je nič neobvyklé, že usvedčujúcimi svedkami sú osoby s nižším intelektom, naštrbenou povestou, poznačenou aj konzumáciou alkoholu. Práve naopak, takýto kredit možno u vypočúvaných svedkov v týchto trestných veciach skôr očakávať. To však nemôže automaticky bez ďalšieho znižovať hodnovernosť ich výpovedí.

Obžalovaný v rámci svojej obhajoby poukazoval na povesť svedka B. R. a jeho agresívnu povahu. Svedok B. R. mal podľa vyjadrenia viacerých svedkov zabiť svoje dve ženy a fyzicky napádať svoju družku svedkyňu G. V., ktorá zomrela jeho pričinením. Preto je podľa obžalovaného zjavné, že práve on zavinil smrť G. D.. Aj keď žiadny dôkaz vykonaný na hlavnom pojednávaní nepreukazuje skutočnosť, že svedok B. R. zavinil smrť svojich dvoch partneriek, súd nevyklučuje, že tento v minulosti svoju partnerku fyzicky napadol. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že porovnaním povesti obžalovaného a svedka B. R.Š. nespozoroval výrazné rozdiely. Tak obžalovaný, ako aj svedok B. R., boli súdne trestaní aj za násilnú trestnú činnosť. Ak obžalovaný poukazuje na to, že svedok B. R. fyzicky napádal svoju družku, tak súd obžalovanému pripomína, že aj on minimálne jedenkrát fyzicky napadol svoju manželku M. Y. tak, že ju opakovane udrel dlaňou a päšťou do oblasti tváre, kopol a opakovane udieral drevenou latou po tele, za čo bol aj postihnutý v priestupkovom konaní (č.l. 937). Inokedy zas napadol ďalšiu osobu vo vestibule železničnej stanice tak, že ju udrel do tváre, za čo bol taktiež postihnutý v priestupkovom konaní (č.l. 934).

Obžalovaný v priebehu konania pred súdom ďalej namietal viaceré pochybenia zo strany orgánov činných v trestnom konaní.

V rámci svojej obhajoby obžalovaný poukazoval na to, že výsluch znalkyne G.. H. Č. v prípravnom konaní bol nezákonný, keďže táto sa vyjadrovala k dôveryhodnosti výpovedí obžalovaného učiných jednak pred vznesením obvinenia a jednak v procesnej pozícii obvineného. Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní nesúhlasil s prečítaním výpovede tejto znalkyne z prípravného konania, súd vykonal výsluch znalkyne na hlavnom pojednávaní. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní, ktorá sa v plnom

rozsahu odvolala na závery znaleckého posudku, ktoré nechcela zmeniť ani doplniť, uviedla, že v znaleckom dokazovaní sa vyjadruje k dôveryhodnosti svedka, resp. poškodeného a nie obžalovaného. Ďalej sa znalkyňa vyjadrovala k osobnosti obžalovaného. Pokiaľ súd vyhodnotil výpoveď obžalovaného ako nedôveryhodnú a tendenčnú, vychádzal prioritne z jeho výpovedí učinенých v prípravnom konaní a v konaní pred súdom s prihliadnutím na ďalšie vykonané dôkazy. Jeho výpoveď nebola konzistentná, boli v nej viaceré výrazné rozpory. Súd všeobecne pri posudzovaní vierohodnosti obžalovaného nepotrebuje vyjadrenie znalca z odboru psychológie, ale túto otázku si dokáže vyriešiť sám v kontexte iných vykonaných dôkazov.

Obžalovaný ďalej namietal, že v prípravnom konaní bolo porušené jeho právo na obhajobu, keďže v procesnej pozícii podozrivého nebol zastúpený obhajcom (č.l. 766). Z tohto dôvodu, vzhľadom na jeho neschopnosť sa obhajovať, orgány činné v trestnom konaní mohli s ním manipulovať a vyvolávať u neho strach, že ak sa neprizná, tak dostane doživotie, ale ak sa prizná, tak dostane iba pár rokov a jeho manželka M. Y. nebude stíhaná. Orgány činné v trestnom konaní tak porušili zásadu rovnosti zbraní a jeho privilégium neobviňovať samého seba. Jeho prvý výsluch (v pozícii zadržaného - podozrivého) bol preto nezákonný. On ako osoba bez domova a bez vzdelania nemá šancu sa náležite obhajovať pred skúseným a vzdelaným vyšetrovateľom a preto je potrebné, aby sa obsah tohto nezákonného úkonu (zápisnice v pozícii zadržaného podozrivého) v absolútne žiadnej miere nestal súčasťou hlavného pojednávania.

Obžalovaný bol v procesnej pozícii zadržaného - podozrivého vypočutý dňa 06.06.2019 o 11:15 hod. (č.l. 21). Ešte predtým ako bol vypočutý bol zo strany policajta riadne poučený o tom, že má právo zvoliť si obhajcu a v prípade, ak nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu, má právo žiadať, aby mu bol obhajca ustanovený. Z tejto zápisnice ďalej vyplýva, že osobitne toto poučenie bolo obžalovanému primerane vysvetlené a poučeniu aj porozumel, čo potvrdil svojim podpisom (č.l. 21). Obžalovaný si obhajcu nezvolil a zo zápisnice nie je zrejmé, že by požiadal o ustanovenie obhajcu. Keďže dôvody povinnej obhajoby u všetkých páchatel'ov (obvinených) nastávajú až po vznesení obvinenia, nebolo povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní žiadať príslušný súd o ustanovenie obhajcu obžalovanému ešte pred vznesením obvinenia. Policajt tak učinil ihneď po vznesení obvinenia obžalovanému. Obhajca bol následne ustanovený obžalovanému dňa 06.06.2019 (č.l. 98). Súd nezistil, že by v prípravnom konaní bolo zo strany orgánov činných v trestnom konaní porušené právo obžalovaného na obhajobu. Súd v tejto súvislosti navyše uvádza, že obžalovaný bol v minulosti päťkrát súdne trestaný a teda nešlo o jeho prvú skúsenosť s trestným stíhaním. Súd teda nepovažuje výsluch obžalovaného, ktorý učinil v pozícii zadržaného - podozrivého ako nezákonný. Keďže však išlo o jeho výsluch vykonaný ešte pred vznesením obvinenia, súd na takýto výsluch obžalovaného a jeho priznanie k spáchanému trestnému činu neprihliadal, tento dôkaz ani neprečítal na hlavnom pojednávaní. Pri rozhodovaní o vine vychádzal len z dôkazov, ktoré boli zákonným spôsobom zabezpečené (a vykonané) až po vznesení obvinenia.

Obžalovaný počas celého konania pred súdom poukazoval na manipuláciu zo strany orgánov činných v trestnom konaní v tejto trestnej veci. Podľa jeho vyjadrenia, keď bol zadržaný, ho policajti donútili priznať sa k spáchanému trestnému činu. Ani tieto argumenty však neboli nijakým spôsobom preukázané. Obžalovaný v tejto súvislosti ani nenavrhol vypočuť policajta, ktorý viedol výsluch ešte pred vznesením obvinenia, aby sa prípadne on mohol vyjadriť k výsluchu obžalovaného. Tvrdenia obžalovaného sa v tomto smere zdajú byť navyše nelogické. Zo spisu je zrejmé, že v súvislosti s vraždou G. D. boli zadržané štyri osoby - obžalovaný a svedkovia M. Y., B. R. a G. V.. Všetci štyria boli vypočutí v procesnej pozícii zadržaných - podozrivých (č.l. 21, 50, 69 a 89). Súdu nie je zrejmé a obžalovaný to ani logicky a rozumne nevysvetlil, prečo by si práve policajt vybral obžalovaného z týchto štyroch osôb a práve jeho (a nie niektorú z iných zadržaných osôb) donútil, aby sa k spáchanému trestnému činu priznal.

Obžalovaný sa ďalej vyjadril k nezákonnosti výsluchov, ktoré sa konali dňa 06.06.2019 a aj v tomto smere vidí manipuláciu zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Poukázal na to, že dňa 06.06.2019 o 11:15 hod. bol vypočutý ešte ako podozrivý zo spáchania zločinu zabitia, pričom tento výsluch bol ukončený o 12:05 hod. Len o pár hodín neskôr v ten istý deň o 18:00 hod. bol znovu vypočutý, avšak už bol obvinený pre obzvlášť závažný zločin spáchaný dokonca zvlášť surovým spôsobom. Je evidentné, že takáto prekvalifikácia skutku bola mimoriadne závažná. V právnom štáte by očakával, že pokiaľ tento postup orgánov činných v trestnom konaní nebol úmyselnou manipuláciou, tak by po takto závažnej zmene kvalifikácie boli zo strany orgánov činných v trestnom konaní vytvorené štandardné a adekvátne podmienky na jeho riadnu obhajobu, aby sa rozplynuli črtajúce sa náznaky orgánov činných v trestnom konaní manipulovať trestné konanie proti nemu. Ďalší postup orgánov činných v trestnom konaní však iba potvrdil, že táto náhla zmena v trestnej sadzbe nebola náhodná (obyčajným výsledkom prvotných výpovedí zadržaných - podozrivých), ale premyslená manipulácia zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Jeho obhajca sa okolo 15:30 hod. dozvedel, že bol ustanovený a že sa má do 17:30 hod.

dostaviť na Krajské riaditeľstvo PZ v Banskej Bystrici. O 18:00 hod. sa už konal jeho výsluch. Uznesenie o vznesení obvinenia bolo predložené obhajcovi päť minút pred jeho príchodom s eskortou. Obhajcovi bolo povedané, že sa môže s ním poradiť na konci chodby. Chodba je však otvorený priestor a v chodbe sa pohybovali príslušníci PZ (eskorta). Na konci chodby neboli žiadne stoličky. Takže v trestnom konaní, v ktorom mu náhle začalo hroziť až doživotie, mal pred svojou prvou výpoveďou v postavení obvineného možnosť sa poradiť s obhajcom jedine v chodbe postojáčky a spútaný a za prítomnosti príslušníkov PZ, pričom jeho obhajca len päť minút predtým prevzal uznesenie o vznesení obvinenia a teda len ťažko možno konštatovať, že mal priestor sa s prípadom oboznámiť. Obžalovaný si je celkom istý, že takto to v právnom štáte nemá vyzeráť. Tu sa preto naozaj núka otázka, prečo orgány činné v trestnom konaní naplánovali jeho opätovný výsluch ako prvý. Ak by sa aj priznal, vzhľadom na závažnosť prípadu by sa ostatné tri výsluchy za prítomnosti obhajcu museli aj tak vykonať. Preto logicky a racionálne sa mali výsluchy svedkov vykonať ako prvé, aby sa aspoň čiastočne obhajca oboznámil so skutkovým stavom pred jeho výsluchom a aby overil, či svedkovia naozaj tvrdia čo, čo je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia a aby sa aj mal čas viac zotaviť, keďže ani nie 24 hodín predtým mal namerané 2,13 promile alkoholu v dychu. Namiesto toho však orgány činné v trestnom konaní, po radikálnej zmene kvalifikácie skutku, chceli veľmi urýchlene a náhle vykonať jeho výsluch bez reálnej možnosti sa poradiť s obhajcom, ktorý navyše nemal reálnu možnosť sa s prípadom oboznámiť, pričom jeho opätovný výsluch ešte v ten istý deň ani nebol potrebný, keďže o väzbe sa mohlo rozhodovať aj tak už na základe prvého výsluchu (ako sa aj stalo, keďže v dôsledku vyššie uvedených okolností na radu svojho obhajcu odmietol vypovedať). Obžalovaný súd ďalej upozornil, že manipulácia prípadov bezdomovcov zo strany orgánov činných v trestnom konaní je celoslovenský fenomén, ktorý nie je obmedzený iba na určitý región SR. V tejto súvislosti poukázal na prípad očividnej manipulácie v Bratislave, kde orgány činné v trestnom konaní vykonali rekogníciu tak, že vo fotoalbe bola fotka obvineného bezdomovca farebná a ostatné fotky vo fotoalbe boli čierne-biele, vďaka čomu poškodený spoznal obvineného. Súd v tejto veci (OS BA IV sp.zn. 2T/58/2019) poukázal na neštandardnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní a je možné budiť dôvodné podozrenie k napomáhaniu. Ďalej poukázal na to, že policajti B. M. Š. a D. C. tvrdia opak, že dlážku umývala M. Y., hoci na miesto činu prišli, keď už dlážka (ako aj G. D.) bola utretá. Nie je teda náhoda, že práve príslušníci PZ tvrdia presný opak než nezaujatí svedkovia ako nepochybne sú Q. W. a D. Ú., resp. presný opak ako tvrdí samotný B. R. a jeho družka. Ide o jasné napomáhanie (tak ako vyššie uvedený prípad z Bratislavy) k odsúdeniu obžalovaného od osôb, ktoré sa na neho v Brezne pozerajú ako na známu firmu (č.l. 894).

Ani takáto argumentácia obžalovaného však neobstojí a opätovne súd uvádza, že v prípravnom konaní nezistil, že by zo strany orgánov činných v trestnom konaní bolo porušené právo obžalovaného na obhajobu.

Obžalovaný (prostredníctvom svojho obhajcu) tvrdí, že nemal dostatočný priestor pred svojim prvým výsluchom v pozícii obvineného poradiť sa so svojim obhajcom a jeho obhajca nemal čas oboznámiť sa s predmetom obhajoby. Zo spisu však nevyplýva, že by obžalovaný, resp. jeho obhajca žiadal policajta o poradu pred jeho výsluchom a táto mu nebola poskytnutá. Zo záznamu o nazretí do vyšetrovacieho spisu (č.l. 616) vyplýva, že obhajcovi bol poskytnutý spis na preštudovanie dňa 06.06.2019 o 21:45 hod. do 22:00 hod. Obhajca si vyhotovil kópiu zápisnice o výsluchu obžalovaného v pozícii zadržaného - podozrivého. Je pravda, že obhajca nazerá do spisu až po výsluchu obžalovaného v procesnej pozícii obvineného, avšak súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu obhajca nepožiadal o nazretie do spisu skôr. Podľa jeho vyjadrenia o obhajobe obžalovaného sa dozvedel dňa 06.06.2019 okolo 15:30 hod. Súdu neboli predložené žiadne dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že obhajcovi nebol poskytnutý priestor oboznámiť sa s obhajobou a nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu skôr. Súd je presvedčený o tom, že keby obhajca, ako osoba znalá práva, požiadal orgány činné v trestnom konaní o nazretie do spisu ešte pred výsluchom obžalovaného a keby požiadal o poradu s obžalovaným, orgány činné v trestnom konaní by mu vyhověli.

Súd ďalej uvádza, že v danom prípade bol obžalovaný zadržaný dňa 05.06.2019 o 16:50 hod. a bolo zrejmé, že táto vec sa bude riešiť väzobne. Štandardný postup aj v iných trestných veciach, v ktorých sa koná urýchlene z dôvodu podania návrhu na väzobné stíhanie obvineného je, že súd pri ustanovovaní obhajcu a jeho následnom vygenerovaní najskôr obhajcu oboznámi s obsahom obhajoby, ako aj s tým, že v danej veci je potrebné konať ihneď. Obhajca má právo obhajobu odmietnuť v prípade, ak by sa nemohol v krátkom čase zúčastniť úkonov trestného konania. Obhajca obžalovaného prevzal obhajobu s tým, že mal vedomosť, že vo veci sa bude konať urýchlene, keďže mal byť podaný návrh na vzatie obžalovaného do väzby. Argumentácia obžalovaného podaná prostredníctvom svojho ustanoveného obhajcu teda vyznieva absurdne už len z toho dôvodu, že obžalovaný si ani sám ani prostredníctvom svojho obhajcu ani nepodal sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia, na čo mal lehotu troch

pracovných dní a teda dostatok času na oboznámenie sa s predmetom obhajoby, ale tieto skutočnosti začal namietat až v konaní pred súdom. Navyše je potrebné uviesť, že súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu obhajca obžalovaného o tejto (údajnej) manipulácii zo strany orgánov činných v trestnom konaní neupozornil ešte v priebehu prípravného konania prokurátora, ktorý vykonával dozor v predmetnej trestnej veci, ale tieto skutočnosti začal namietat až v konaní pred súdom.

Pokiaľ ide o namietanú zmenu právnej kvalifikácie ešte pred vznesením obvinenia, súd uvádza, že orgány činné v trestnom konaní sú povinné upozorniť obvineného na zmenu právnej kvalifikácie len vtedy ak k nej došlo po vznesení obvinenia (§ 206 ods. 6 Tr. por.). V prípade ak bolo začaté trestné stíhanie pre iný trestný čin a následne na základe vykonaných dôkazov vyplynie, že sa môže jednať o iný trestný čin, nie je pochybením, keď sa obvinený dozvie o právnej kvalifikácii až z uznesenia o vznesení obvinenia, voči ktorému má právo podať v lehote troch pracovných dní sťažnosť. Nebolo teda povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní upozorňovať na zmenu právnej kvalifikácie obžalovaného, keď ešte nebol obvinený. Súd ani v tomto konaní nevidí žiadnu manipuláciu zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ale štandardný postup.

Rovnako nebolo pochybením ani manipuláciou (ako opakovane uvádza obžalovaný), že po vznesení obvinenia bol najskôr vypočutý obžalovaný a až následne ostatní svedkovia. Aj v tomto prípade ide o štandardný postup orgánov činných v trestnom konaní, kedy má právo najskôr obvinený vyjadriť sa k tomu, čo mu je kladené za vinu. Tak v prípravnom konaní aj v konaní pred súdom je najskôr vypočutý obžalovaný a až následne sa vykonávajú ďalšie dôkazy. Takýto sled vykonávania dôkazov vyplýva aj zo systematiky Trestného poriadku. Pokiaľ obžalovaný namietal, že obhajca nemal možnosť sa oboznámiť so svedeckými výpoveďami ešte pred vypočutím obžalovaného, súd konštatuje, že svedkovia M. Y.Á., B. R. a G. V., ktorí boli následne po obžalovanom vypočutí ako svedkovia, boli predtým vypočutí v procesnej pozícii zadržaných - podozrivých. Obhajca teda mal možnosť sa oboznámiť s týmito výpoveďami, keby nazrel do spisu ešte pred výsluchom obžalovaného. Ak obhajca túto možnosť nevyužil, nemožno jeho nevedomosť o tom, ako tieto osoby vypovedali, pričítať na vrub orgánom činným v trestnom konaní. Aj v tomto smere teda orgány činné v trestnom konaní postupovali štandardným spôsobom a v zmysle ustanovení Trestného poriadku a v ich konaní nebola zistená žiadna manipulácia.

Pokiaľ ide o výpovede svedkov B.. M. Š. a D. C., ktorí taktiež majú údajne napomáhať k manipulácii a ich výpoveď nie je náhodná, súd uvádza, že policajka svedkyňa B.. M. Š. uviedla, že keď prišla na miesto činu, dlážka už bola zotretá a videla ako svedkyňa M. Y. umýva dlážku. Je preto zrejmé, že ak svedkyňa B.. M. Š. tvrdí, že keď prišla, dlážka bola utretá, drážku už predtým musel niekto utierať. Z vykonaných dôkazov bolo zistené, že dlážku najskôr utierala svedkyňa G. V.. Nie je však vylúčené, aby následne po tom, ako dlážku utrela G. V., dlážku utierala aj svedkyňa M. Y..

Obžalovaný ďalej namietal, že svedkyňa Q. W. pri trestnom oznámení uviedla, že v miestnosti kde našla G. D. bol ďalší muž v čiernom oblečení, ktorý mal jedno oko podliate krvou. Obžalovaný uvádza, že je zrejmé, že išlo o B. R., ktorý mal oko podliate krvou, pretože sa pobil s G. D.. Súd uvádza, že v trestnom oznámení (č.l. 1) sa síce táto informácia nachádza, avšak svedkyňa Q. W. v rámci svojej výpovede uviedla, že si na žiadnej osobe (okrem G. D.) v miestnosti nevšimla žiadne známky zranenia alebo krvi. Výpoveď svedkyne Q. W. v tomto smere potvrdil aj svedok D. Ú., ktorý bol tiež prítomný na mieste činu. Na hlavnom pojednávaní teda nebolo preukázané, že by svedok B. R.Š. mal oko podliate krvou v dôsledku fyzického stretu s G. D..

Ani ďalšia obhajoba obžalovaného, podľa ktorého je vina svedka B. R. preukázaná závermi znaleckého posudku z pitvy poškodeného, nijako neobstojí. Obžalovaný poukazuje na časť znaleckého posudku, kde znalci o.i. uviedli, že útočník mal na brucho poškodeného dupnúť v obuvi s „viac pravdepodobne s relatívne hladkou podrážkou, bez výraznejších výstupkov dezénu“. Súd v tejto súvislosti uvádza, že v prípravnom konaní nebola zaistená obuv obžalovaného ani iných osôb prítomných na mieste činu a tieto neboli podrobené znaleckému dokazovaniu. Súd preto na hlavnom pojednávaní nevyhovел návrhu obžalovaného, ktorý mal záujem ukázať súdu topánky, ktoré mal obuté v čase, keď došlo k smrti G. D.. Podľa názoru súdu k tejto otázke, ako aj k topánkam, ktoré mal obžalovaný obuté v čase spáchania trestného činu, sa mohol vyjadriť jedine znalec, ktorý vypracoval predmetný znalecký posudok. Obžalovaný, ani jeho obhajca však na hlavnom pojednávaní nenavrhovali vypočúť znalca, ktorý by sa k tejto otázke mohol vyjadriť. Rovnako obžalovaný nenavrhol vykonať ďalšie znalecké dokazovanie (skúmaním obuvi obžalovaného) ani v prípravnom konaní, pričom závery znaleckého posudku mu boli známe. Obžalovaný po porade so svojim obhajcom na hlavnom pojednávaní súhlasil s prečítaním predmetného znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní, ktorý bol po tomto súhlasnom vyjadrení aj oboznámený zo strany prokurátora. Nie je pritom úlohou súdu na hlavnom pojednávaní napomáhať dokazovaniu, tvoriacemu podklad pre uznanie viny, a to platí aj pre eventuálne prípadné nedostatky znaleckých posudkov (uzn. NS SR sp.zn. 2Tost/35/2015 zo dňa 14.12.2015). Z tohto

dôvodu súd sám iniciatívne nevykonal tento dôkaz tak, že by vypočul znalca na hlavnom pojednávaní. Navyše je potrebné uviesť, že vyjadrenie znalca, na ktoré obžalovaný poukazuje, nijako nevyvracia vinu obžalovaného, ktorá bola preukázaná na základe vykonaných dôkazov, vrátane prečítaného znaleckého posudku z pitvy poškodeného.

Obžalovaný ďalej uvádza, že orgány činné v trestnom konaní ho nepochopiteľne obvinili a v tomto prípade totálne odignorovali všetky dôkazy, ktoré presvedčivo dokazujú, že smrť nebohého spôsobil B. R. (č.l. 958). K tomuto súd uvádza, že obžalovanému bolo vznesené obvinenie na základe vykonaných dôkazov po začatí trestného stíhania. Z týchto dôkazov bolo zrejmé, že smrť G. D. zavinil obžalovaný, ktorý sa k tomu aj v tom štádiu konania priznal. Jeho výpoveď pritom potvrdili aj B. R. a G. V. a čiastočne aj M. Y., ktorí vypovedali tiež v pozícii zadržaných - podozrivých. Obvinenie obžalovaného preto nebolo nepochopiteľné, keďže orgány činné v trestnom konaní postupovali na základe dovedy vykonaných dôkazov. Súd opakuje, že na tieto dôkazy pri uznaní viny obžalovaného neprihliadal. Dôkazy, ktoré podľa obžalovaného presvedčivo dokazujú, že smrť G. D. spôsobil B. R. a ktoré mali orgány činné v trestnom konaní odignorovať (a nepochopiteľne obviniť obžalovaného), pritom obžalovaný neoznačil.

Obžalovaný ďalej poukazuje, že s G. D. boli kamaráti (č.l. 958), čo mala potvrdiť o.i. aj svedkyňa C. D.Á. (sestra nebohého). Je pravda, že svedkyňa C. D. uviedla, že obžalovaný bol s G. D. kamarát, ale ďalej taktiež uviedla, že obžalovaný G. D. bil, zadržieval mu občiansky preukaz, G. D. chodieval domov dobytý a keď sa vyliečil povedal im, že to zbil obžalovaný. Obžalovaný dokonca zbil G. D. tak, že mu vybil zuby a mal aj modriny.

Obžalovaný napokon uvádza, že je otázne, či osoba bez vzdelania s nízkym IQ by aj za triezva vedela, že v bezvedomí obeť stráca tonus svalstva a čo strata tonusu svalstva vlastne môže pre obeť znamenať, keďže obeť násilia nezomierajú na dupnutie chodidlom. Osoba bez vzdelania a s nízkym IQ môže vedieť, že útok strelnou zbraňou, nožom alebo tvrdým predmetom ako je napr. oceľová tyč bude alebo môže byť smrteľný. Ale že by vedel, že dupnutím chodidlom môže spôsobiť trhlinu okružia (orgánu, o ktorom pravdepodobne ani nepočul), pretože obeť je v bezvedomí a stratila tonus svalstva, tak to je viac ako otázne a obžalobe sa žiadnym spôsobom nepodarilo preukázať, že neexistujú „dôvodné pochybnosti“ v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. o úmysle útočníka spôsobiť smrť, resp. čo i len ťažkú ujmu na zdraví (č.l. 960). V tejto súvislosti súd uvádza, že z vykonaného dokazovania bolo spoľahlivo preukázané, že obžalovaný bil poškodeného opakovanými silnými a prudkými údermi (päšťou, kopnutím, dupnutím chodidlom v obuvi) a to do hlavy, hrudníka, brucha a ľavého stehna. Je síce pravda, že osoba bez vzdelania s nízkym IQ pravdepodobne nevie, čo znamená tonus svalstva, avšak takáto osoba má a môže vedieť, že pri takom útoku, aký spôsobil obžalovaný poškodenému, môže poškodenej osobe spôsobiť smrť. V opačnom prípade by to znamenalo, že osoby bez vzdelania s nízkym IQ by bezrestne mohli fyzicky útočiť na iné osoby a spôsobovať im smrť. Zo záverov znaleckého posudku ohľadom duševného stavu obžalovaného mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný mohol rozpoznať svoje konanie a svoje konanie mohol ovládať.

Súd odmietol vykonať dôkaz navrhnutý obžalovaným a to výsluchom svedkyne G. Y. E., psychiatricky obžalovaného. Táto svedkyňa sa mala vyjadriť k liečbe obžalovaného na psychiatrii a druhu liekov, ktoré mu boli predpísané, k následkom neužívania týchto liekov a na zistenie, či posudok znalcov je dostatočný, či neexistujú pochybnosti o jeho správnosti a či nie je potrebné vypočuť znalca na hlavnom pojednávaní (č.l. 765). Súd uvádza, že tento dôkaz nevykonal, keďže vo veci bol vypracovaný znalecký posudok ohľadom duševného stavu obžalovaného, pričom znalec pri vypracovaní znaleckého posudku disponoval údajmi o predchádzajúcej liečbe obžalovaného. Informácie, ktoré obžalovaný navrhoval zisťovať od svojej psychiatricky, mohol zistiť aj od znalca, ktorý znalecký posudok vypracoval. Obžalovaný bližšie nešpecifikoval v čom by mohli byť pochybnosti o správnosti znaleckého posudku a na hlavnom pojednávaní súhlasil, aby bol tento znalecký posudok prečítaný.

Súd taktiež nevykonal ďalší dôkaz navrhnutý obžalovaným, a to výsluchom policajta D. M., ktorý mal vypočuť svedkyňu M. Y. v inom trestnom konaní, kde táto údajne mala vypovedať aj ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby. Súd uvádza, že policajt D. M. nevykonával vyšetrovanie v tejto trestnej veci, pričom svedkyňa M. Y. bola v predmetnom konaní vypočutá a teda mala sa možnosť ku skutku vyjadriť. Súd nevykonal ani dôkaz navrhnutý prokurátorom na opätovné vypočutie svedka B. R.. Prokurátor takýto dôkaz navrhol vykonať po vypočutí svedka H. D., otca G. V., ktorý sa vyjadril, že jeho dcéra mu hovorila o B. R., že ju bil a že mu chcela aj niečo iné povedať. Prokurátor eventuálne navrhoval vykonať aj konfrontáciu medzi svedkami B. R. a H. D.. Súd nevyhovел tomuto návrhu, pretože z výpovede svedka H. D. jednoznačne nevyplýva, že jeho dcéra mu hovorila práve o skutku, ktorý je predmetom obžaloby. Keďže je vysoko pravdepodobné, že svedok B. R. svoju družku často fyzicky napádal (čo vyplýva z výpovede svedka H. D.), nie je vylúčené, že mu táto chcela povedať o niečom inom.

Vyššie uvedené konanie obžalovaného napĺňa znaky obzvlášť závažného zločinu „Vražda“ podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. c) Tr. zák.

Obžalovaný iného (G. D.) úmyselne usmrtil a to takým spôsobom, že ho opakovane fyzicky napádal tak ako je uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku. Obžalovaný pritom poškodeného napadol surovým spôsobom, s vyššou mierou brutality, pod vplyvom alkoholu a po predchádzajúcej slovnej hádke, dôvodom ktorej boli peniaze na alkohol. Obžalovaný poškodeného prudko a silno udieral do oblasti hrudníka, hlavy, brucha a ľavej dolnej končatiny, a to päťami, kopal a dupal nohou, čím mu spôsobil vnútrolebkové poranenie, vnútrobrušné zranenie a iné poranenia. Obžalovaný preukázateľne útok voči G. D. stupňoval a dokončil ho až vtedy, keď poškodený nehybne ležal na zemi. Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že poškodený zomrel v dôsledku zranení utrpенých pri útoku, ktoré mu spôsobil obžalovaný. Obžalovaný si bol pritom vedomý, že poškodený sa vplyvom požitého alkoholu nemôže brániť, pričom napriek tejto skutočnosti obžalovaný v útoku pokračoval až kým poškodeného neusmrtil. Smrť poškodeného teda nebola zapríčinená vplyvom požitého alkoholu. Požitý alkohol mal na stav poškodeného vplyv len v tom smere, že poškodený mal niekoľkonásledne spomalenú reakčnú dobu na vonkajšie podnety, mal poruchu koordinácie pohybov a sťažnenú kontrolu rovnováhy pri postoji.

Z objektívneho hľadiska je nepochybné, že obžalovaný si musel byť vedomý, že spôsobom útoku, aký voči G. D. viedol, mu môže spôsobiť smrť. Obžalovaný opakovane silnými a prudkými údermi, ktoré sa stupňovali, udieral G. D. do oblasti hlavy, hrudníka a brucha, teda do životne dôležitých orgánov. Takéto jeho konanie možno preto kvalifikovať minimálne ako nepriamy úmysel v zmysle § 15 písm. b) Tr. zák. Je zrejmé, že spôsobenie smrti poškodeného nebolo v priamom úmysle obžalovaného, avšak pri spôsobe útoku, ktorý viedol voči poškodenému musel vedieť, že svojím konaním môže smrť poškodeného spôsobiť a bol s tým uzrozmenný. To, že obžalovaný bol uzrozmenný s následkom smrti poškodeného vyplýva z intenzity útoku, fyzických dispozícií poškodeného, ktorý sa v dôsledku požitého alkoholu mohol brániť len v úvode útoku, z miest, na ktoré bol útok vedený, početnosti zranení ako aj správaní obžalovaného po spáchaní trestného činu, ktorý sa už v tom čase chcel zbaviť zodpovednosti za spáchaný skutok.

Súd sa v tejto súvislosti plne stotožnil s ďalším odôvodnením prokurátora uvedeným v obžalobe, ktorý uviedol, že kritérium vedomej nedbanlivosti spočíva v zachovaní určitej miery opatrnosti páchatel'a, ktorá sa premieta do primeranosti dôvodov, na ktoré sa spoliehal, že k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom nedôjde. Pri vedomej nedbanlivosti páchatel' vie, že môže spôsobiť následok trestného činu, avšak ho nechce spôsobiť, ani s ním nie je uzrozmenný. Naopak, spolieha sa, že ho nespôsobí. Ale práve toto spoliehanie sa na nespôsobenie následku sa prejavuje v určitej miere opatrnosti v jeho konaní. V tomto prípade takáto opatrnosť nebola zistená. Neboli zistené ani také dôvody, ktoré by podľa ustálenej súdnej praxe bolo možné považovať za také, ktoré síce v danom prípade neboli spôsobilé vzniknutému následku zabrániť, ale v iných prípadoch porovnateľných s daným prípadom, by k takému následku neviedli. V inkriminovanom konaní obžalovaného sa neprejavila žiadna opatrnosť, jeho útok mal za následok vznik zranení poškodeného, ktoré boli smrteľné a následok smrti neodvratný. To nesvedčí o opatrnosti v konaní obžalovaného, ale o uzrozmenní s možným smrteľným následkom, ktorý aj nastal (č.l. 651). V danom prípade, teda smrť G. D. nenastala len v dôsledku nedbanlivosti obžalovaného, v dôsledku čoho nemožno konanie obžalovaného právne kvalifikovať ako trestný čin „Zabitie“ podľa § 147 Tr. zák.

Súd nemal žiadne pochybnosti ani o motíve konania obžalovaného, ktorým boli peniaze vo výške cca 5,- €, ktoré predtým obžalovaný poškodenému dal. Práve tieto peniaze boli dôvodom útoku tak zo strany obžalovaného ako aj zo strany svedkyne M. Y. (odsúdenéj v inom trestnom konaní) voči poškodenému. Obžalovaný, ako aj ďalší priami svedkovia túto skutočnosť jednoznačne potvrdili. Naproti tomu neboli zistené žiadne motívy, pre ktoré by poškodeného fyzicky napádal svedok B. R.. Aj v tomto smere sa výpovede obžalovaného a svedkyne M. Y. rozchádzajú. Kým podľa obžalovaného mal svedok B. R. mesiac a pol pred smrťou G. D. napadnúť, v dôsledku čoho ho išiel G. D. asi udať na políciu, podľa svedkyne M. Y. mal mať G. D. pomer so svedkyňou G. V., čo bol dôvod, pre ktorý chcel svedok B. R. poškodeného zbiť. Ani jedno tvrdenie však nebolo preukázané žiadnym z vykonaných dôkazov.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) prihliadajúc pritom na riadne naplnenie účelu trestu.

Keďže v prípade obžalovaného neboli splnené podmienky na uloženie doživotného trestu odňatia slobody uvedené v ustanovení § 47 ods. 1 Tr. zák., súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v rozpätí 20 - 25 rokov (§ 145 ods. 2 Tr. zák.), pričom pri rozhodovaní o výmere trestu súd zisťoval, či na strane obžalovaného existujú nejaké poľahčujúce alebo priťažujúce okolnosti.

Súd zistil, že na strane obžalovaného niet žiadnej z poľahčujúcich okolností. Oproti tomu tu však existuje priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., keďže obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin

odsúdený a toto odsúdenie nie je ešte zahladené. Súd však napokon kvôli prevažujúcemu pomeru (1:0) priťažujúcich okolností neupravoval podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. trestnú sadzbu určenú v osobitnej časti Trestného zákona, pretože do úvahy prichádzala aplikácia § 38 ods. 5 Tr. zák.

Súd totiž zistil existenciu osobitnej priťažujúcej okolnosti - opätovné spáchanie zločinu. Rozsudkom Okresného súdu Brezno sp.zn. 1T/205/2005 zo dňa 12.06.2006 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu „Lúpež“ podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., pričom toto odsúdenie nie je zahladené.

Súd teda pri určení výmery ukladaného trestu aplikoval § 38 ods. 5 Tr. zák. Vzhľadom na opätovné spáchanie zločinu súd dolnú hranicu trestnej sadzby určenej v osobitnej časti Trestného zákona (20 až 25 rokov) zvýšil až o polovicu, a následne ukladal obžalovanému trest v takto upravenom rozpätí trestnej sadzby (22 rokov a 6 mesiacov až 25 rokov). Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici pripadajúcej trestnej sadzby.

Súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu.

Súd uložil obžalovanému aj tzv. obligatórny ochranný dohľad v trvaní dva roky. V tejto súvislosti súd obžalovanému pripomína, že v zmysle § 77 ods. 1 Tr. zák. je po prepustení z výkonu trestu povinný oznamovať a preukazovať súdu údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu. Plnenie týchto povinností bude kontrolovať probačný a mediačný úradník.

Súd ďalej rozhodoval o uložení ochranného opatrenia obžalovanému, keďže obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom alkoholu, ktorého požívanie má na jeho správanie negatívny účinok. Zo záverov znaleckého posudku mal súd preukázané, že obžalovaný je závislý od požívania alkoholu v klinicky rozvinutom štádiu. Súd preto s poukazom na závery znaleckého posudku uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Je zrejme, že závislosť obžalovaného od požívania alkoholu je tak vysoká, že jedine prostredníctvom uloženého ochranného liečenia ústavnou formou obžalovaný bude (po jeho vykonaní) schopný v budúcnosti abstinovať.

Napokon súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému K. D. škodu vo výške 946,36 €, ktorá pozostáva z nákladov na pohreb poškodeného G. D..

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Banská Bystrica v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
 - obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
 - príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
 - zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.